

合気会 セルビア

# A

# IKIDO

bilten

Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije



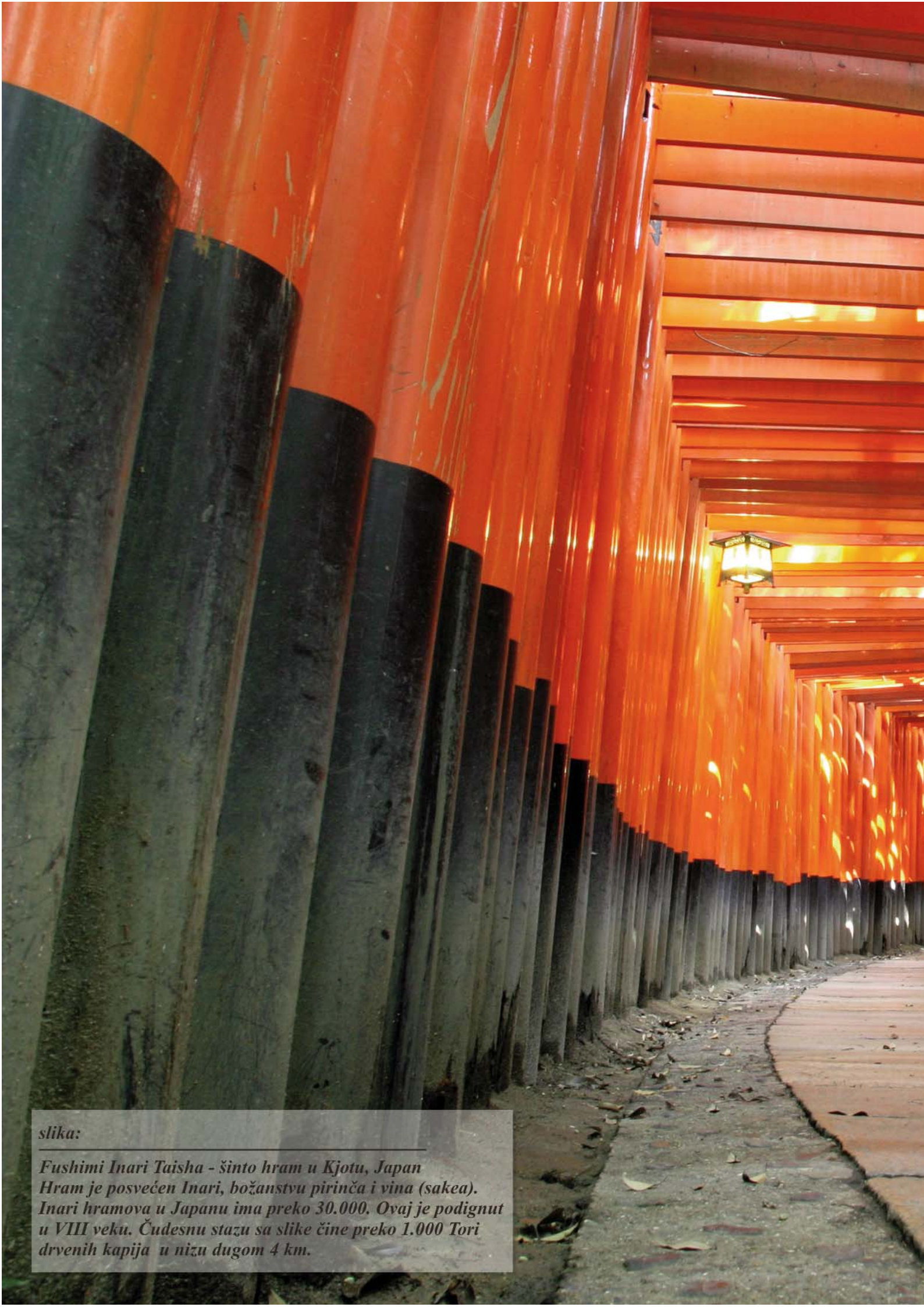
godišnji  
bilten  
broj 5  
februar  
2006.



合気会  
aikikai  
SRBIJE



Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije



slika:

*Fushimi Inari Taisha - šinto hram u Kjotu, Japan  
Hram je posvećen Inari, božanstvu pirinča i vina (sakea).  
Inari hramova u Japanu ima preko 30.000. Ovaj je podignut  
u VIII veku. Čudesnu stazu sa slike čine preko 1.000 Tori  
drvenih kapija u nizu dugom 4 km.*

# broj 5

**Urednik:**  
Saša Obradović

**Saradnici:**  
Novak Jerkov, Kanoko Tsuda  
Dragan Antić, Tamara Drljević  
Katarina Novaković, Aleksandar Punoš  
Nebojša Oklobdžija, Vesna Cvetković  
Dragana Vidanović, Dejan Žikić  
Sanja Dimitrijević, Branimir Putnik  
Ivan Tašić, Snežana Todorović

**Saradnici iz inostranstva:**  
Slobodan Tabaković, Mn USA  
Dr. Mire Zloh, London, Engleska  
Aleksandar Karišik, Mn USA

**Dizajn, naslovna strana i DTP:**  
Saša Obradović



Aikido federacija Srbije  
Aikikai Srbije

**Štampa:**  
"Graf studio", Beograd

**Foto slog:**  
Avangardia, Zemun

Broj 5  
tiraž 550 kom.

februar 2006.

tel. za informacije:  
064 125.10.71

aikikai@beotel.yu  
www.aiki.co.yu

Sadržaj	3
Uz peti broj	5
Novosti 2005.	6
<b>DOGAĐANJA 2005.</b>	
Kurs za obezbeđenje Ambasade Japana	8
Seminar u Bogatiću	8
Međunarodni aikido seminar - Filip Smit sensei	10
Mart 2005.	12
Japan - Hombu Dođo i embukai u Budokanu	13
Seminar u Nišu	16
Seminar u Požarevcu	17
Embukai u Nišu	17
IV Letnja aikido škola - Vrnjačka Banja	18
Ceremonija uručenja donacije	20
Embukai u Chartwell School	20
Embukai u Šumicama 2005.	21
Zimska aikido škola u "Krsmancu" 2005.	23
Program za kyu polaganje	24
Polaganja za dan i kyu 2005.	25
<b>AIKIDO</b>	
Intervju: Gordon Džons sensei	31
Nepokretna mudrost	39
Na drugačiji način	40
Duh Zena u aikidou	42
Doka- pesme o putu	44
<b>UKUS BANZOVOG MAČA</b>	
Su Jok akupunktura	47
Japan - put, zemlja, ljudi . . .	50



*u Beogradu,  
krajem januara 2006.*

**N**akon 2005. godine teško je sabrati sve događaje a da to ne liči na hvalisanje - strane koje slede događaje će najbolje opisati, a broj klubova sa zadnjih korica i broj novih pojaseva na strani 28 daće pravu sliku o razvoju organizacije. Kao što ni naša veština nije sport tako ni svoj uspeh ne merimo medaljama - dobro je da klubovi a time i organizacija rastu ali cilj vežbanja bi trebalo da bude transformacija i napredovanje pojedinca a ne samo kvantitativno sabiranje.

Za početak, nadam se da je ovaj broj biltena bolji od predhodnih, i po sadržaju i po izgledu. U duhu gore izrečenog ima više strana a i tiraž je veći na čemu vam se unapred izvinjavam pošto će vaš primerak za 100 godina ipak i nešto manje vredeti u odnosu na prošli broj!

U tekućoj godini nas već u martu čeka izazov - seminar sa dva senseija: Filip Smit i Gordon Džons održaće seminar od 7. do 9. aprila u Zemunu. Na ovom seminaru održaće se i najveći ispit za dan do sada sa preko 20 kandidata (nadam se i isto toliko novih pojaseva).

Na letnjoj školi u Vrnjačkoj Banji početkom avgusta priključiće nam se i Mire Zloh tako da će seminar, uz od ranije dobro poznatu dvojcu okruglih, voditi tri instruktora.

Sve ovo znači da će uz redovne treninge biti puno prilike za vežbanje što zapravo i predstavlja jedini način za napredovanje kako u tehnici tako i u onome što prevazilazi fizičko u veštini a što joj daje onu dubinu zbog čega joj ostajemo verni obično čitav život - naravno, ako nas aikido pronađe i ako mi pronađemo sebe u njemu.

Možda ćete jednog dana uspeti i da osetite “silu” koju nosite u sebi o kojoj je O sensei tako strasno pisao. U toj priči kvantitet kao kategorija sa početka ovog teksta nema nikakvog značaja.

Trk do video kluba po “Zvezdane ratove” i priču o svetloj i tamnoj strani sile i iskušenjima ratnika Džedaja! Neka sila bude sa vama!



*Slika levo:*

*Hombu dođo, Tokio 26. maj 2005. god.*

*Došu Moriteru Uešiba i Saša Obradović, predsednik AS*

# Novosti

iz aikidoa - kod nas i u svetu

2005

**AIKIKAI SRBIJE**

Od 13. januara 2005. i naredna tri meseca pripadnici obezbeđenje Ambasade Japana su vežbali zajedno sa nama na redovnim treninzima u AK "Zemun".

Želja konzula ambasade gospodina **Fukujoshija** je bila da treninzi ne budu u okviru posebnog kursa već da njihovo osoblje oseti duh Japana i tradicionalan način podučavanja koji se neguje u aikidou, u našoj organizaciji, i klubu "Zemun" na prvom mestu.

**AIKIKAI SRBIJE**



Međunarodni seminar sa **Filipom Smitom** 6.dan je održan u periodu od 18. do 20. marta 2005. godine u Zemunu.

Seminar je počeo unošenjem novih strunjača u salu. Zahvaljujući novom tatamiju preko osamdeset učesnika imalo je preko 500 m<sup>2</sup> tatamija na raspolaganju za vežbanje. Ovo je bio vrhunski aikido događaj na kome je imalo puno toga da se nauči i u okviru koga je održan ispit za dan pojaseva nakon koga smo dobili tri nova Sho dana i četiri 3.dana.

Nakon seminara kamioni sa novim strunjačama su krenuli ka klubovima širom Srbije.

**SVET**

Sredinom marta otišao je još jedan veliki majstor, 15. marta 2005. umro je u 77 godini **Shoji Nishio** sensei 8.dan. Nishio sensei je 1951. počeo da vežba aikido kod O senseia, putovao je dosta po Evropi i SAD i radio snažni aikido sa naglašenim bori-lakim pristupom.

**SVET**



Dana 31.marta 2005. umro je **Giorgio Veneri**

sensei 6.dan. Dugo godina je Veneri bio u najužem rukovodstvu Svetske aikido federacije (12 godina je bio predsednik). Ima velike zasluge za širenje aikidoa u Italiji, organizovao je, između ostalog, prvi seminar u Desenzanu 1969. Bio je tehnički direktor Aikikaia Južne Afrike. Fotografija je sa seminara u Italiji 1987. Veneri sensei sedi levo, do njega su Hosokawa i Fujimoto sensei, stoje Sale, Vlada, Sima ...

**AIKIKAI SRBIJE**

U toku marta, počela su sa radom četiri nova kluba: AK "Kyofu", AK "Ronin" i AK "Yamato-kan" iz Beograda i AK "I.K.E.D.A.4" iz Kruševca, u toku maja prišao nam je AK "Budo" iz Novog Sada, a u toku novembra počeo je sa radom i AK "Wakiai-kan" iz Beograda. Od marta AK "Zemun" je u novoj sali na starom mestu, a od decembra meseca AK "Shin Ken" je na još jednoj lokaciji u KUD "Branko Krsmanović" koji se nalazi u Balkanskoj ulici u centru Beograda.

**AIKIKAI SRBIJE**



Krajem maja Kanoko Tsuda, Edin Bečković i Saša Obradović uputili su se na preko 20.000 kilometara puta - do Tokija i nazad. Bilo je to teško opisivih 10 dana u kojima smo, osim turizma, vežbali u Hombu dođou, razgovali sa Aikido Došuo Moriterom Uešibom i po prvi put učestvovali na "All Japan Aikido Demonstration".

**AIKIKAI SRBIJE**



## AIKIDO DivX

Najveća aikido CD-teka kod nas, u regionu, u rasejanju i šire, januara 2006. broji 23 DivX naslova koja su tematski razvrstani, smešteni i na 4 posebne DVD kompilacije, uz još po neki samostalni DVD! Pošto su DVD plejeri i kod nas dostigli besmisleno niske cene, ubuduće će novi filmovi izlaziti uglavnom kao DVD naslovi.

**AIKIKAI SRBIJE**

Ovaj 5 broj časopisa je na povećanom broju strana, u većem tiražu i sa više kolor strana! Treba se nadati da ćemo za koju godinu doći i do časopisa od 100 strana, uz isti kvalitet sadržaja i štampe!

**AIKIKAI SRBIJE**

Od januara 2006. godine AK "TenShin" iz Pirota nije više u članstvu naše federacije.

Želimo im puno sreće, uspeha i niže troškove u novom aikido društvanju!

**AIKIKAI SRBIJE**

Najpopularnijem sajtu na srpskom i na sličnim jezicima koji su se nekad isto zvali, sajtu Aikido federacije Srbije je udvostručena posećenost u odnosu na prošlu godinu i udvostručen je prostor na serveru za nove sadržaje. Zašto bi čekali da novosti iz sveta aikidoa budu odštampane samo jednom godišnje u ovakvom biltenu kad ih svakodnevno, uz druge sadržaje, možete preuzeti sa [www.aiki.co.yu](http://www.aiki.co.yu)?

# Događanja 2005

**Aikido seminari  
Polaganja  
Embukai**



*Slika gore:*

*petak, 18.mart 2005. godine - nove strunjače po prvi put postavljene u velikoj sali.*



AK "Zemun"

# Kurs aikidoa za članove obezbeđenja Ambasade Japana

od 13. januara 2005.god.

Početkom novembra 2004. tadašnji konzul Ambasade Japana gospodin Masayuki Fukuyoshi izrazio je želju da od januara 2005. pripadnici obezbeđenja ambasade vežbaju zajedno sa nama na redovnim treninzima u okviru AK "Zemun".

Gospodin Fukuyoshi je insistirao da treninzi ne budu u okviru posebnog kursa. Želja mu je bila da radnici zaposleni na ovom odgovornom poslu u ambasadi, koji su naši državljani, osete duh Japana i tradicionalan način podučavanja koji se neguje u aikidou, u našoj organizaciji, i u aikido klubu "Zemun" na prvom mestu.

Kurs je trajao tri meseca, do sredine aprila i svoj osnovni cilj je potpuno ispunio. Nerealno bi bilo očekivati da su polaznici za tako kratko vreme uspeali i da ovladaju veštinom koju drugi vežbaju decenijama, naročito ako to i nije bila baš njihova želja u tom trenutku već radna obaveza.

Na posletku, bila nam je velika čast što je ovaj kurs uspešno ostvaren do kraja i što je opravdao očekivanja svih nas.



## seminar i prvi ispit za kyu pojaseve Seminar u Bogatiću

15. januar 2005.

Dana 15. januara 2005. održan je seminar i prvi ispit za kyu pojaseve u AK "Katana" iz Bogatića. Da bi stekli istinsku sliku o Dačinom entuzijazmu morate znati da su za ovu priliku stručnjake prikolicom donete iz Zemun i da su truckavo i vraćene istog dana nazad. Na ispitu je položilo prvih sedam članova kluba za viši pojas.





*kroz sneg i smetove snežne ...*

## Saša Obradović 4.dan Seminar u Nišu

28 - 29. januar 2005.

Kroz sneg i smetove snežne se g. Saša Obradović ipak probio do Niša da bi u sali OŠ "Car Konstantin" 28. i 29. januara 2005. god. vodio najmasovniji aikido seminar ikad održan u Nišu, na njemu je prisustvovalo oko 80 učesnika iz 5 klubova. Organizatori seminara su bili AK "SENSEI" i AK "IKEDA" iz Niša, uz učešće klubova "IKEDA II" iz Doljevca, "IKEDA III" iz Oblačine i "TEN SHINA" iz Pirota koji su uprkos snegu i slabo prohodnim putevima ipak stigli da vežbaju sa nama.

Na seminaru je akcenat stavljen na tehnike i to počevši od onih uobičajnih za zagrevanje ka sve složenijim i interesantnijim. Usledile su tehničke mačem i odbrana od noža. Po broju tehnika, načinu prezentovanja, dinamici rada i

iscrpnim instrukcijama pri vežbanju bio je ovo jedan od najjačih seminara održanih u Nišu.

Nakon drugog dana seminara održano je i polaganje na kome su polagači dali sve od sebe da pokažu šta su naučili, a rezultat toga je novih 76 pojaseva za koje su naši klubovi postali bogatiji.

U pauzi seminara, kao i po završetku polaganja, sokovi, kolači i pecivo su nam jako prijali, na tome zahvaljujemo našim sponzorima - Pivari "Niš", poslastičarama "Turist" i "Kalča" i pekari "MBN", a restoran "ELIT" i "GURMAN" su svojom odličnom hranom i prijatnom atmosferom upotpunili boravak u Nišu našem senseju Saši.

*Ivan Tašić*



## Saša Obradović 4.dan Seminar u Požarevcu

30. januar 2005.



Već sutradan, u nedelju 30. januara 2005. održan je seminar i ispit za kyu pojaseve u AK "Daitokan" u Požarevcu. Petnaestak učesnika je bilo prisutno na seminaru a ispit je bio bez ikakvih primedbi od strane raspoloženog ispitivača. Put od Niša do Požarevca je inače bio posebno zanimljiv: okolo, izokola kroz Svilašnjac zavejan snegom ...

# Međunarodni aikido seminar

Philip Smith 6.dan

18 - 20. mart 2005.

*Philip Smith sensei 6.dan vežba aikido od 1968.godine, od 1970. kod Chiba senseia i već 1976. sa 17 godina dobija Sho dan. Pored aikidoa od 1972. godine vežba i Iaido i ima 3.dan priznat od British Kendo Association. Aikido Shidoin je od 1988. a 6.dan je dobio marta 2003. godine.*

Međunarodni seminar sa Filipom Smitom senseiem 6.dan je održan u od 18. do 20. marta 2005. godine u Zemunu.

Seminar je počeo unošenjem ekstra novih strunjača u salu! To je bila druga polovina od predviđenog broja, prva je stigla petnesetak dana ranije. Zahvaljujući novom tatamiju preko osamdeset učesnika imalo je preko 500 m<sup>2</sup> strunjača na raspolaganju za vežbanje. U velikoj sali sa tribinama ogromna površina novih strunjača - bio je to prizor za pamćenje.

Uz Smit senseija gosti su nam bili, neki i treći put, sledeća gospoda: Mark Vanes 4.dan, Chris Vanes 2.dan, Tom Crowley 2.dan, Dan North 1.kyu, Dave Charlton 6.kyu. Mire je nažalost uspeo da dođe tek u nedelju kada je sve već bilo gotovo, ali ne svojom krivicom. Tih dana, da ne zaboravimo tranzicione probleme, su se pobrinuli (ne)radnici JAT-a koji su štrajkovali tako da kompletna grupa iz Londona, pored najbolje volje, koja je planirala da vežba sa nama, nije imala čime da dođe do Beograda.



Sam seminar je bio po mnogo čemu izuzetan. Mislim da je tome najviše doprinelo to što smo se sensei i mi izgleda najzad dovoljno i uzajamno i u aikidou upozнали.

U subotu je održan ispit za dan pojaseve posle koga smo dobili 4 nova treća dana i 3 Sho dana. Nakon, koliko me sećanje služi, 14 godina na ispitu za dan se i palo! Oni koji na ispitu nisu prošli, siguran sam da toga nisu ni svesni, su i najviše dobili ovim seminarom - sjajnu priliku za preispitivanje, i da ako prebole tu traumu, nadmaše možda i one koji su ovaj put prošli ispit. Uskoro će april, seminar i popravni!

Kao što i priliči, slobodno vreme smo proveli opuštено uživajući u ledenim beogradskim noćima - kad im vreme nije.

Nakon seminara kamioni sa tatamijem su krenuli ka klubovima širom Srbije.





# mesec dana koji ćemo pamt Mart 2005.



7. mart 2005.



Izašao je iz štampe Bilten broj 4 za 2005. Aikido federacije Srbije.

Istog dana stiglo je prvih 300m<sup>2</sup> novih strunjača.

12. mart 2005.

AK "IKEDA 4" iz Kruševca je počeo sa radom i tom prilikom je pred mnogobrojnom publikom održan i embukai.

18. mart 2005.



Počeo Međunarodni seminar, sa Philip Smith senseiem 6.dan u SC "Pinki" u Zemunu.

Stiglo nam je tog dana još 450m<sup>2</sup> novih strunjača.

19. mart 2005.

Na ispitu za dan pojaseve održanom u sklopu seminara dobili smo nova 3 Sho dana i tri 3.dana.

20. mart 2005.

Završen je seminar. Novi tatami je razaslan ka klubovima širom Beograda i Srbije.

22. mart 2005.



AK "ZEMUN" je od ovog dana nastavio sa radom u novoj, izuzetnoj duplex sali, u SC "Pinki" - nove pazzle strunjače kao podloga, nov tatami i klimatizovan prostor.

Imali smo čast da prvi trening u novoj sali vodi Mire Zloh 4.dan. Na treningu su uručene diplome za dan sa prošlog ispita. Sasvim nenadano, došao je prvi konzul ambasade Japana gospodin Fukuyoshi da se pozdravi sa nama pošto se vraća u Japan. Poželeo nam je puno uspeha u budućem vežbanju i predstavio nam je svog naslednika u narednom periodu gospodina Komiyu rekavši da za nas, kad god poželimo da vežbamo u Japanu, viza neće biti problem!

22. mart 2005.

Održan je embukai u AK "Ronin" u OŠ "Mladost" u 64 bloku na Novom Beogradu povodom svečanog otvaranja kluba.

25. mart 2005.



Počeo sa radom, u sali na Vračaru, još jedan novi klub, AK "YAMATO-KAN" iz Beograda.

28. mart 2005.



Počeo je sa radom AK "KYOFU" u OŠ "Kralj Petar Prvi" u istoimenoj ulici u Beogradu.

7. april 2005.



Nedelju dana kasnije, održao je prikaz AK "DAITOKAN" u osnovnoj školi "Kralj Aleksandar" u Požarevcu povodom akcije "Upoznajte aikido".

Put u Japan

# Hombu dođo i embukai u Budokanu

24. maj – 3. jun 2005.

Saša Obradović

Verovatno je san svakog aikidoke da bar jednom ode u Japan, da poseti Hombu dođo i da vežba na istom mestu gde je i O sensei podučavao. Mi smo imali sreću da nam se krajem maja 2005. ovaj san i ispuni.

Zgrada Hombu dođoa (hombu inače znači uprava, centrala ili sedište) se nalazi u mirnoj, uskoj ulici u širem centru Tokija u Wakamatsu-cho kvartu. To je tro-spratna zgrada podignuta pred kraj Morihejevog života, u toku 1968. godine na mestu manje zgrada iste namene. Unutra se, pored drugih prostorija, nalaze i tri sale od kojih najveća, na drugom spratu, ima približno 200 m<sup>2</sup>. Sale na prvom i trećem spratu su znatno manje.

Pri ulasku plaćate dnevnu taksu od 1.200 jena (oko 10 evra) za koju možete da vežbate tog dana koliko vam volja. Cipele ostavljate na policu odmah pored ulaza i trk u čarapama do svlačionice! Treninzi počinju u 6:30 (da bi stigli na ovaj trening budili smo se u 4 sata ujutru) i ovaj trening po tradiciji drži Doshu. Nakon ovog jutarnjeg prvog treninga ređaju se majstori po dnevnom rasporedu. Došuov trening je standardno najposećeniji i na njemu je bilo

prisutno svaki put oko 60 vežbača. Sala je, kako i dolikuje za Japan, svetla i podrazumeva se čista, a tradicionalni tatami je sličan dasci presvučenom - posledne nekoliko treninga kolena počnu jako neprijatno da vas bole od samog oslanjanja na njih prilikom ustajanja - pad je mnogo manji problem. Prisetio sam se tad priča O senseijevih učenika koji u svojim sećanjima često spominju da su vežbali na drvenom podu, a da je postojalo svega nekoliko tatamija na kojima bi majstor samo u retkim prilikama demonstrirao veštinu. Ako su ti tatamiji bili slični ovim u dođou i nije bilo posebnog razloga da čeznu za njima!

Imali smo tih dana osim vežbanja koristan i srdačan susret i



*slika gore:  
17-18 Wakamatsu Cho, Shinjuku-ku, Tokyo  
druga uvučena kuća levo je kuća Uešibinih,  
zgrada do nje - Hombu dođo!*

月	火	水	木	金	土	日
道主	道主	道主	道主	道主	道主	道主
間	安野	小林	大澤	横田	菅原	倉沢
高野	小林	横田	栗林	渡辺	道主	
安野	安野	宮本	関	菅原	大澤	

*slika levo:*  
*raspored treninga u Hombu dođou*  
*slika dole desno:*  
*pored biste Kišomaru Uešibe, prvog Došua*

razgovor sa Doshuom i Yokota senseiem koga sam jedino, zahvaljujući njegovim dolascima u Beograd krajem osamdesetih godina, od ranije poznao.

U zavisnosti od instruktora, i sami treninzi se razlikuju - zagrevanje je relativno kratko, kod npr. Došua tokom celog treninga se ne menja partner, kod drugih instruktora to i nije slučaj; Došu uglavnom pokaže tehniku četiri puta i zatim se vežba, drugi instruktori,

Yokota npr. imaju običaj i da pokaže ono što misle da je bitno.

Vežbačima ne pada na pamet da se uzajamno podučavaju na treningu! Setio sam se te ružne i česte navike iz naših dođoa već na prvom treningu u Tokiju. Ono što bi moralo da nam bude drago, iako liči na laskanje samom sebi: aikido Moriteru Uešibe je baš aikido koji smo učili predhodnih tridesetak godina.

Dana 28. maja održana je "43 All Japan Aikido demonstration" - kao što joj ime kaže demonstracija svih škola aikidoa u Japanu - najveća godišnja smotra aikidoa.

Embukai je održan u Budokanu - ime mu kaže, mestu na kome se održavaju sumo takmičenja, budo turniri i prikazi borilačkih veština, velikoj ovalnoj dvorani smeštenoj u prelepom parku uz "Muzej nauke" i "Nacionalni Muzej moderne umetnosti", trajao je preko



**slike:**

*dole: nakon treninga sa Jošiaki Jokota Šihanom 7.dan*  
*desno str.15: Embukai u Budokanu 28. maja 2005.*





pet sati i na njemu je učestvovalo preko 5.000 učesnika! Neverovatan broj ljudi u kimonima i hakama na jednom mestu! Demonstracije, u trajanju od po približno 5 minuta na pet borilišta odvijale su se jedna za drugom i kao što to i obično biva - što su učesnici bili važniji nastup im bio je bliži finalu i Došuum nastupu! Neka majstori visokih pojaseva i za nas u Evropi velikih imena radili su i pored toga oko sredine priredbe.

Edin i ja smo imali izuzetnu čast da zajedno sa samo još petoro nejanaca nastupimo u okviru predstavljanja Hombu dođo škole u finalnom delu demonstracije.

Koliko je meni poznato, mi smo prvi u istoriji našeg aikidoa koji smo se pojavili na ovoj demonstraciji! Kanoko je, kao najvažniji deo našeg tima snimala kamerom utrapivši beskrajno ljubaznom (za nas ostaće zauvek bezimenom) jancu u ruke foto aparat. On je, kao i svaki pripadnik svoje nacije slikao "za sve pare" tako da smo dobili pregršt sjajnih fotografija!

Na kraju, nakon kraćeg govora, koga naravno nismo razumeli jer je bio kao i sve ostalo samo na japanskom jeziku, imao je svoj prikaz Došu Moriteru Uešiba. Bio je to izuzetan embukai, i bilo je pravo zadovoljstvo gledati velikog sen-

seja i njegov aikido, čime je i cela manifestacija završena!

Nakon ovih nezaboravnih četiri dana put naš je odveo iz Tokija, otišli smo Šinkasen vozom ka Nagoji, Kjotu, Osaki i drugim tačkama našeg aikidokulturnoturističkog puta. O tom delu našeg puta pogledajte dvadesetak strana napred!

Na kraju, hvala Kanoko Tsudi na gostoprimstvu u svojoj zemlji i svom domu i na ogromnoj želji da nam boravak bude maksimalno sadržajan i prijatan.



Saša Obradović 4.dan  
Novak Jerkov 4.dan  
**Seminar u Nišu**  
25 - 26. jun 2005.

S obzirom da je “Bijelo dugme” Sranije rezervisalo termin, tradicionalni Vidovdanski seminar u Nišu je održan dva dana ranije. Predivno vreme je pratilo vikend spektakl za preko 80 vežbača iz klubova “TenShin”, “Sensei”, “Shin Ken” i “IKEDA Group”.

U gostima su nam ovoga puta bila dvojica instruktora, Novak Jerkov 4.dan i Saša Obradović 4.dan, koji su u sali za vežbanje AK “IKEDA”, ali i van nje, sve vreme držali pažnju radoznalih učesnika i brojne publike. Radilo se paralelno i sa decom i sa

odraslima, kombinujući objekat i dvorište ispred nje. Tehnike štapa i mača su obrađivane napolju, jer je jedino dvorište škole bilo adekvatno da se svi komotno osećaju. Uprkos svim pogodnostima, bilo je i lakše ranjenih... Za to vreme je drugi instruktor radio

sa mlađim naraštajem u sali. O strunjačama je više apsurdno govoriti kako se radilo na 200kvm, pošto ih sada već u svojim klubovima imamo u izobilju izobilja. Nikad jači sa tatamijem i nikad jači sa digitalnom tehnikom. Da li je 2Gb slika dovoljno da se dočara atmosfera, neka prosude oni koji ne padnu od iscrpljenosti prilikom gledanja. Sve je ponovo zabeleženo DV kamerom a završen je i disk. Osim napornog rada, bilo je tu i druženja, dnevnih i noćnih izlazaka, starih i novih ljubavi... Posle dvočasovnog polaganja, kada je novo zvanje dobilo 64 polagača, ispitivači su u prijatnom društvu, uz ručak, finalizovali tradicionalno druženje u mesecu junu i pravili dogovor za “IV Letnju aikido školu”, koja će se održati već kroz mesec dana u Vrnjačkoj Banji.

*Dragan Antić*







## Saša Obradović 4.dan Seminar u Požarevcu

8. maj 2005. i 4. decembar 2005.



U pomenute dane su održani jednodnevni seminari i ispiti u AK "Daitokan" u Požarevcu. Za razliku od januarskog seminarara vreme je u ovim danima bilo prijatno, treninzi inspirativni, polagači, kao što se od njih i očekivalo - odlični, druženje nakon treninga - veselo i opušteno a kuhinja gospođe Punoš, kao i uvek izuzetna!



AK "I.K.E.D.A."

## Embukai u Nišu

16. decembar 2005.



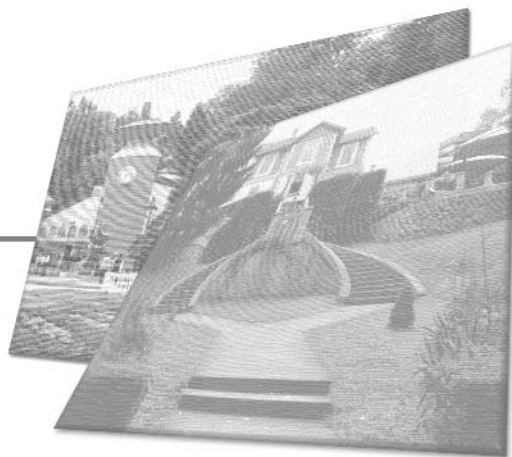
U petak 16. decembra 2005. održana je prezentacija sportova u okviru akcije "New Fair Play" radija i niške gradske opštine Mediana. Pred više od 500 gledalaca svoj doprinos ovoj akciji su dali i članovi aikido kluba "I.K.E.D.A." čiji je nastup praćen burnim aplauzom. Deo atmosfere možete videti na prpratnim fotografijama.



*Četvrta letnja škola Aikido federacije Srbije održana je od 31. jula do 6. avgusta 2005. tradicionalno u Vrnjačkoj Banji i prisustvovalo joj je 54 učesnika iz skoro svih klubova naše federacije.*

## IV letnja aikido škola Vrnjačka Banja

**Saša Obradović 4.dan**  
**Novak Jerkov 4.dan**  
**31. jul – 6. avgust 2005.**



Prve nedelje avgusta održana je “Četvrta letnja aikido škola” u Vrnjačkoj Banji - veselo i uspešno. U gradu u kome nema aikido klub i na seminaru na kome nema ispita za više pojaseve prisustvo 54 učesnika (prošle godine je bilo 35) predstavlja lep uspeh. Pošto je između dve letnje škole u protekloj sezoni počelo sa radom sedam novih klubova biće nas i stotinak sledeće godine. Po oceni većine učesnika kojima ovo nije prva letnja škola ovaj put je bilo najo-

puštenije i ni kišna tri dana nisu uspela da pokvare sjajne utiske. Loše vreme poslednjih dana nam je osujetilo izlet na Goč (24 km tamo i nazad) i da održimo po koji trening u prirodi, ali smo zato imali ukupno 14 treninga u sali.

Slobodno vreme je po običaju provođeno na nekom od dva otvorena i na zatvorenom bazenu u hotelu “Breza”, u šetnjama po mestu, vežbama mača u prirodi ili u sobnim ležećim aktivnostima - gdje je već ko sebe pronašao.

Za one kojima je to bilo interesantno moglo se uživati i u koncertima klasične muzike u kući Belimarkovića, poznatijoj po ble-savom nazivu kao “Zamak kulture” (valjda je Srbima reč kultura nešto što se drži u zamkovima - kuća je inače prelepi letnjikovac u mediteranskom stilu) ili u poseti manastiru Žiča koji se nalazi u bližoj okolini Vrnjačke Banje.

Ukratko, za one koji ne znaju, Manastir Žiča je zadužbina kralja Stefana Prvovenčanog sa početka 13. veka i bila je posle sticanja crkvene autonomije sedište prvog srpskog arhiepiskopa Save Nemanjića. U njoj je krunisan kralj Stefan Prvovenčani i kasniji vladari dinastije Nemanjića. Građevina pripada Raškom arhitektonskom stilu, a freske potiču iz 13. i 14. veka.

Nakon ovog kraćeg kulturnoistorijskog bloka ostaje nam samo da sa nestrpljenjem čekamo sledeći avgust i narednu “V letnju aikido školu” u istom mestu.





## Ceremonija svečanog uručenja donacije Ambasade Japana Aikido federaciji Srbije

26. avgust 2005.

Dana 26. avgusta 2005. u dođou AK "Zemun" održana je ceremonija svečanog uručenja donacije Ambasade Japana Aikido federaciji Srbije. Japansku delegaciju je predvodio ambasador Japana gospodin Rjuichi Tanabe koji se tom prilikom i oprostio sa nama pošto mu je u septembru mesecu isticao mandat i odlazio je iz Beograda. Od gostiju je bio prisutan ispred Vlade Srbije i gospodin Đurović pomoćnik direktora uprave za sport Ministarstva za Obrazovanje i sport i simpatična gospođica Gonda novi ataše za kulturu Ambasade Japana.

Nakon kraćih pozdravnih govora ceremonijom presecanja vrp-

ce zvanično su strunjače predate na korišćenje Aikido federaciji Srbije.

Održan je nakon ovoga i kraći aikido embukai (prikaz aikidoa).

Bilo je ovo još jedno izuzetno prijatno druženje kojim je dokazana podrška koju Ambasada Japana daje našoj federaciji i našim naporima na istinskoj popularizaciji aikidoa i kulture zemlje iz koje je potekao.

Poželeli smo, na kraju, puno sreće, zdravlja i uspeha g. Rjuichi Tanabeu u predstojećim godinama.

Sayonara Tanabe-san!



početak rada AK "Wakiai-kan"

## Embukai u "Chartwell School u Beogradu

19. oktobar 2005.



Dana 19.10.2005. održan je aikido prikaz u britanskoj školi "Chartwell" na Dedinju. "embu taem" činili su članovi AK "Zemun". Imali smo sreće sa poslednjim toplim danima ove jeseni i embukai je održan izvan zgrade. Mesec dana kasnije počeli su u ovom prostoru treninzi za decu u okviru AK "Wakiai-kan".

*U organizaciji Ambasade Japana u Beogradu*

**MESEC JAPANSKE KULTURE  
EMBUKAI  
demonstracija borilačkih veština**

**SC "Šumice", Beograd  
3.oktobar 2005. god.**



**E**mbukaiem održanim 3. oktobra 2005. god. otvoren je "Mesec dana japanske kulture" u Beogradu i Novom Sadu i na najbolji način su promovisane najpoznatije japanske tradicionalne borilačke veštine. Ovo je treća godina da se na ovakav način početkom oktobra otvara ova manifestacija, a mi smo postali redovni učesnici.

Na jednosatnoj demonstraciji su učestvovali, po redosledu pojavljivanja: Mirko Jovandić i deca sa aikidoom, "Okinava karate-do Kyokai Srbije", Judo klub "Novi Beograd", "Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije", Karate klub "Nippon" tj. Tanja Petrović i deca i "Kendo savez Srbije" - bez dece.

Manifestaciju je, pred prilično ispunjenom dvoranom, u osustvu ambasadora koji su se baš u to vreme smenjivali, otvorila ataše za kulturu Ambasade Japana

šarmantna gospođica Gonda na srpskom jeziku koga odlično govori.

TV prilozima sa ove demonstracije su tokom nedelje bili na TV "Politika", RTS -u i TV "B92", a izašli su i pristojni tekstovi u "Politici", "Blicu" . . .

Osim ove demonstracije tokom narednih mesec dana prikazan je ciklus japanskih filmova, održani su koncerti klasične muzike sa japanskim izvođačima, takmičenja u govorništvu na japanskom jeziku, održano je i predavanje o izradi origamija itd.

Bila nam je velika čast što smo se našli među odabranim učesnicima na ovom izuzetnom prikazu borilačkih veština. Kao i nakon svakog sličnog događaja nedelju dana nakon ovog embukaia izašao je novi disk snimljen u DVD i DivX formatu.



日本

間

Saša Obradović 4.dan  
Novak Jerkov 4.dan

# Zimska aikido škola 2005.

24 - 25. decembar 2005.



Završena je “Zimska aikido škola 2005.” na kojoj je učestvovalo skoro stotinu učesnika isključivo iz klubova naše federacije i njime je stavljena kruna na jednu izuzetnu godinu u kojoj smo postigli više nego nekih predhodnih decenija.

Ovaj seminar su vodili gospoda Novak Jerkov i Saša Obradović, držeći odvojene časove starijima i dečijoj grupi u sklopu istog termina i posvetivši ovaj put, osim telesnim, posebnu pažnju tehnikama koje se izvode kao odbrana od noža tj. tantoa.

U nedelju je, nakon popodnev-  
nog treninga, održano polaganje  
nakon koga smo dobili 75 novih  
kyu pojaseva.

Seminar je bio u prostorijama  
KUD “Krsmanac” u centru grada  
gde od skora treninge održava AK  
“Shin Ken”.

Na posletku, sa nestrpljenjem  
očekujemo “Međunarodni aikido  
seminar 2006.” koji će se održati u  
Zemunu od 7. do 9. aprila 2006. a  
koji će voditi Filip Smit i Gordon  
Džons senseji i ispit za dan na koji  
izlaze preko 20 - za sad veselih  
kandidata!



Vremenski uslov između ispita nije striktno definisan.  
Neophodna je saglasnost trenera i ispunjen broj potrebnih treninga između ispita.

# Program za polaganje za kyu pojaseve

## 6.kyu *uslov: 35 treninga*

**AIKITAISO** (aikido gimnastika), **UKEMI** (padovi), **TAISABAKI** (kretanja)

### Tachiwaza:

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

## 5.kyu *uslov: 70 treninga*

**SHIKKO** (kretanje na kolenima)

### Tachiwaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	
Ryotetori:	Iriminage	

### Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

## 4.kyu *uslov: 1 seminar i 80 treninga*

### Tachiwaza:

Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Katateriyotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Shikonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Chudantsuki:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	
Chudantsuki:	Uchikaitensankyo	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

### Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

## 3.kyu *uslov: 1 seminar i 80 treninga*

### Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	omote i ura
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Kataryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Kataryotetori:	Nikyo	omote i ura
Kataryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

### Ushiwaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	
Ryotetori:	Iriminage	

## Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Sankyo	omote i ura

## 2.kyu *uslov: 1 seminar i 110 treninga*

### Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Kataryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Kataryotetori:	Nikyo	omote i ura
Kataryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

### Ushiwaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryokatatori:	Iriminage	
Katatetori Kubishime:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Ikkyo	omote i ura

### Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

### Osnove štapa (do) i mača (boken)

## 1.kyu *uslov: 1 seminar i 150 treninga*

### Tachiwaza:

Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkyo	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiritoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	
Chudantsuki:	Jiyuwaza	

### Ushiwaza:

Ryotetori:	Yonkio	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Katatetori Kubishime:	Sankyo	
Katatetori Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

### Suwarlwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkio	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

### Hanmihantachiwarlwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Sankyo	omote i ura

### Osnove štapa (do) i mača (boken)



# Polaganja za kyu i dan

*polaganja za kyu i*

## 2005.

u periodu od 1. januara 2005. do 31. decembra 2005. godine



### 2005.god.

BEOGRAD, 12/01/2005.

**AK "ARENA",**

**Nebojša Oklobdžija**

Nikola Joksimović	12 <sup>o</sup> KYU
Damjan Kocev	12 <sup>o</sup> KYU
Igor Orlov	12 <sup>o</sup> KYU
Srđan Petrović	12 <sup>o</sup> KYU
Dragutin Has	12 <sup>o</sup> KYU
Lado Jendrišek	12 <sup>o</sup> KYU
Luka Jendrišek	12 <sup>o</sup> KYU
Ana Milivojević	12 <sup>o</sup> KYU
Katarina Milivojević	12 <sup>o</sup> KYU
Tina Milivojević	12 <sup>o</sup> KYU
Ivan Vukosavljević	11 <sup>o</sup> KYU
Vuk Radenković	10 <sup>o</sup> KYU
Sara Pančić	10 <sup>o</sup> KYU
Adam Alić	10 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Spasojević	8 <sup>o</sup> KYU
Ivana Vukanić	6 <sup>o</sup> KYU
Vasilije Kićović	5 <sup>o</sup> KYU
Miloš Đurđević	5 <sup>o</sup> KYU

BOGATIĆ, 15/01/2005.

**AK "KATANA",**

**Saša Obradović**

Filip Berić	8 <sup>o</sup> KYU
Mladen Gajić	7 <sup>o</sup> KYU
Dušan Janković	5 <sup>o</sup> KYU
Dejan Janković	5 <sup>o</sup> KYU
Zoran Andić	5 <sup>o</sup> KYU
Uroš Davidović	5 <sup>o</sup> KYU
Marija Dakić	4 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "SENSEI",**

**Igor Strahinić**

**Dragan Antić**

Vuk Jordanov	9 <sup>o</sup> KYU
Đorđe Milenković	9 <sup>o</sup> KYU
Andrijana Nović	9 <sup>o</sup> KYU
Stevan Paunović	6 <sup>o</sup> KYU
Miloš Živić	6 <sup>o</sup> KYU
Milica Mitić	6 <sup>o</sup> KYU
Jana Stamenković	6 <sup>o</sup> KYU
Nebojša Stamenković	6 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Đorđević	6 <sup>o</sup> KYU
Bojana Stojanović	6 <sup>o</sup> KYU
Milena Ćirić	6 <sup>o</sup> KYU
Aleksandra Milenović	6 <sup>o</sup> KYU
Tamara Miloradović	6 <sup>o</sup> KYU

Stefan Stamenković	6 <sup>o</sup> KYU
Vera Milenković	5 <sup>o</sup> KYU
Petar Pešić	5 <sup>o</sup> KYU
Milan Sremac	5 <sup>o</sup> KYU
Nikola Ivanović	5 <sup>o</sup> KYU
Ivan Rašić	5 <sup>o</sup> KYU
Zoran Cvetanović	5 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "SENSEI",**

**Saša Obradović**

Aleksandar Janković	4 <sup>o</sup> KYU
Milijana Đorđević	4 <sup>o</sup> KYU
Violeta Nikolić	4 <sup>o</sup> KYU
Bojan Marković	4 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "TENSHIN",**

**Igor Strahinić**

Marko Pešić	8 <sup>o</sup> KYU
Danijel Kostić	6 <sup>o</sup> KYU
Ana Manić	6 <sup>o</sup> KYU
Nenad Aleksić	6 <sup>o</sup> KYU
Dimitrije Pančić	5 <sup>o</sup> KYU
Dušan Božilović	5 <sup>o</sup> KYU
Miljan Nikolić	5 <sup>o</sup> KYU
Marko Janačković	5 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "IKEDA",**

**Igor Strahinić**

**Dragan Antić**

Dimitrije Anđelković	10 <sup>o</sup> KYU
Nikola Milovanović	10 <sup>o</sup> KYU
Marko Mišić	9 <sup>o</sup> KYU
Marko Ugrenović	9 <sup>o</sup> KYU
Katarina Pavlović	9 <sup>o</sup> KYU
Nikola Anđelković	9 <sup>o</sup> KYU
Filip Stojanović	9 <sup>o</sup> KYU
Ognjen Ilić	9 <sup>o</sup> KYU
Janko Ristić	8 <sup>o</sup> KYU
Petar Jovančić	7 <sup>o</sup> KYU
Nemanja Tošić	6 <sup>o</sup> KYU
Nenad Obradović	6 <sup>o</sup> KYU
Bojana Tričković	6 <sup>o</sup> KYU
Andrijana Stanković	6 <sup>o</sup> KYU
Dušan Jovanović	6 <sup>o</sup> KYU
Goran Kljajić	6 <sup>o</sup> KYU
Slaviša Miladinović	6 <sup>o</sup> KYU
Vlatko Miladinović	6 <sup>o</sup> KYU

Milimir Šugić	6 <sup>o</sup> KYU
Gorica Cakić	5 <sup>o</sup> KYU
Danilo Zdravković	5 <sup>o</sup> KYU
Stefan Stojanović	5 <sup>o</sup> KYU
Stevan Đorđević	5 <sup>o</sup> KYU
Željko Livaja	5 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "IKEDA",**

**Saša Obradović**

Nenad Mitić	4 <sup>o</sup> KYU
Vladimir Stanković	4 <sup>o</sup> KYU
Nenad Živković	4 <sup>o</sup> KYU
Srdan Đorđević	3 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "IKEDA2",**

**Igor Strahinić**

Dušan Veljković	10 <sup>o</sup> KYU
Ivan Pavlović	9 <sup>o</sup> KYU
Danilo Simić	9 <sup>o</sup> KYU
Zoran Veljković	6 <sup>o</sup> KYU
Predrag Jovanović	6 <sup>o</sup> KYU
Predrag Pavlović	6 <sup>o</sup> KYU

NIŠ, seminar 29/01/2005.

**AK "IKEDA3",**

**Dragan Antić**

Dušan Mitrović	9 <sup>o</sup> KYU
Nikola Veljković	9 <sup>o</sup> KYU
Vladica Bošković	9 <sup>o</sup> KYU
Vladan Savić	9 <sup>o</sup> KYU
Jovan Stević	9 <sup>o</sup> KYU
Jovan Janković	9 <sup>o</sup> KYU
Nikola Kostić	9 <sup>o</sup> KYU
Darko Stojković	9 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Stević	9 <sup>o</sup> KYU
Marko Nikolić	9 <sup>o</sup> KYU

POŽAREVAC, 30/01/2005.

**AK "DAITOKAN",**

**Saša Obradović**

Ana Punoš	6 <sup>o</sup> KYU
Emina Grozdanović	6 <sup>o</sup> KYU
Dejan Petrović	6 <sup>o</sup> KYU
Zlatan Mladenović	6 <sup>o</sup> KYU
Vladimir Matić	5 <sup>o</sup> KYU
Pavle Vujisić	4 <sup>o</sup> KYU
Vladan Veljković	3 <sup>o</sup> KYU

ZEMUN, 13/02/2005.

**AK "ZEMUN",  
Saša Obradović**

Aleksa Višković	8 <sup>o</sup> KYU
Stefan Višković	8 <sup>o</sup> KYU
Veljko Jović	8 <sup>o</sup> KYU
Dimitrije Dželetović	8 <sup>o</sup> KYU
Anka Jović	7 <sup>o</sup> KYU
Nikola Petrović	6 <sup>o</sup> KYU
Bojan Stojanović	6 <sup>o</sup> KYU
Miloš Pilipović	6 <sup>o</sup> KYU
Dejan Santrač	5 <sup>o</sup> KYU
Ana Gogić	2 <sup>o</sup> KYU
Miloš Todorović	2 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Pavlović	1 <sup>o</sup> KYU

ZEMUN, 19/03/2005.

**MEĐUNARODNI  
SEMINAR**

**Philip Smith**

Vesna Cvetković	1 <sup>o</sup> DAN
Ivana Kovačević	1 <sup>o</sup> DAN
Predrag Tadić	1 <sup>o</sup> DAN
Edin Becković	3 <sup>o</sup> DAN
Igor Strahinić	3 <sup>o</sup> DAN
Ljiljana Pelegrin	3 <sup>o</sup> DAN
Vladimir Pelegrin	3 <sup>o</sup> DAN

BEOGRAD, 20/04/2005.

**AK "ARENA",  
Nebojša Oklobdžija**

Lado Jendrišek	11 <sup>o</sup> KYU
Dragutin Has	11 <sup>o</sup> KYU
Damjan Kocev	11 <sup>o</sup> KYU
Igor Orlov	11 <sup>o</sup> KYU
Srđan Petrović	11 <sup>o</sup> KYU
Dušan Jelkić	11 <sup>o</sup> KYU
Marina Babić	10 <sup>o</sup> KYU
Vuk Radenković	9 <sup>o</sup> KYU
Adam Alić	9 <sup>o</sup> KYU
Sara Pančić	9 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Spasojević	7 <sup>o</sup> KYU
Zoran Stevović	6 <sup>o</sup> KYU
Ivona Radojević	6 <sup>o</sup> KYU
Mirjana Tomić	6 <sup>o</sup> KYU

PIROT 04/05/2005.

**AK "TENSHIN",  
Igor Strahinić**

Dimitrije Lilić	10 <sup>o</sup> KYU
Mitja Filipović	10 <sup>o</sup> KYU
Predrag Rančić	10 <sup>o</sup> KYU
Marko Kostić	10 <sup>o</sup> KYU
Lazar Živković	10 <sup>o</sup> KYU
Luka Stanković	10 <sup>o</sup> KYU
Nemanja Manuilov	10 <sup>o</sup> KYU
Branko Vasić	10 <sup>o</sup> KYU
Predrag Mladenović	9 <sup>o</sup> KYU
Nikola Milanović	8 <sup>o</sup> KYU
Andela Milanović	8 <sup>o</sup> KYU

Teodora Avramov  
Aleksa Avramov  
Marko Pešić

8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
7<sup>o</sup> KYU

NIŠ, 05/05/2005.

**AK "IKEDA",  
Igor Strahinić**

Milena Milovanović  
Dimitrije Andelković  
Vukota Šugić  
Mihajlo Jančić  
Nikola Milovanović  
Nikola Andelković  
Katarina Pavlović  
Filip Stojanović  
Marko Ugrenović  
Ognjen Ilić  
Petar Jovančić

10<sup>o</sup> KYU  
9<sup>o</sup> KYU  
9<sup>o</sup> KYU  
9<sup>o</sup> KYU  
9<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
7<sup>o</sup> KYU

NIŠ, 05/05/2005.

**AK "IKEDA2",  
Igor Strahinić**

Dušan Veljković  
Ljubomir Vučković  
Danilo Simić  
Ivan Pavlović

9<sup>o</sup> KYU  
9<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU

NIŠ, 05/05/2005.

**AK "IKEDA3",  
Dragan Antić**

Vladan Savić  
Dušan Mitrović  
Jovan Janković  
Darko Stojković  
Vladica Bošković  
Nikola Kostić  
Marko Nikolić

8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU

NIŠ, 05/05/2005.

**AK "SENSEI",  
Dragan Antić**

Đorđe Milenković  
Andrijana Nović  
Bratislava Pešić

8<sup>o</sup> KYU  
8<sup>o</sup> KYU  
7<sup>o</sup> KYU

POŽAREVAC, 08/05/2005.

**AK "DAITOKAN",  
Saša Obradović**

Nikola Kamenović  
Pamela Dregić  
Aleksandra Jovanović  
Dejan Petrović  
Ana Punoš  
Saša Georgijevski  
Danijela Milenković  
Zlatan Mladenović  
Vladimir Matić  
Srđan Stanković

7<sup>o</sup> KYU  
6<sup>o</sup> KYU  
6<sup>o</sup> KYU  
5<sup>o</sup> KYU  
5<sup>o</sup> KYU  
4<sup>o</sup> KYU  
4<sup>o</sup> KYU  
4<sup>o</sup> KYU  
3<sup>o</sup> KYU  
3<sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 12/05/2005.

**AK "SHIN KEN",  
Novak Jerkov**

Marija Vukotić	6 <sup>o</sup> KYU
Stefan Purjakov	4 <sup>o</sup> KYU
Aleksandra Jovanović	4 <sup>o</sup> KYU
Jasmina Kostadinović	1 <sup>o</sup> KYU
Tamara Drljević	1 <sup>o</sup> KYU
Vlade Satorić	1 <sup>o</sup> KYU
Srđan Pešić	

ZEMUN, 15/05/2005.

**AK "ZEMUN",  
Saša Obradović**

Filip Stojanović	8 <sup>o</sup> KYU
Milica Spasić	8 <sup>o</sup> KYU
Aleksa Majstorović	8 <sup>o</sup> KYU
Nikola Pejić	8 <sup>o</sup> KYU
Stefan Rebić	8 <sup>o</sup> KYU
Nikola Miletić	8 <sup>o</sup> KYU
Nikola Aleksić	8 <sup>o</sup> KYU
Đorđe Pucar	7 <sup>o</sup> KYU
Dimitrije Dželatović	7 <sup>o</sup> KYU
Andrej Pavićević Čorak	7 <sup>o</sup> KYU
Milica Sudžuk	7 <sup>o</sup> KYU
Stefan Višković	7 <sup>o</sup> KYU
Bojana Ivanović	6 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Kecojić	6 <sup>o</sup> KYU
Zorana Vučenović	6 <sup>o</sup> KYU
Nenad Rajković	5 <sup>o</sup> KYU
Branimir Putnik	5 <sup>o</sup> KYU
Miljana Dželetović	3 <sup>o</sup> KYU
Mihajlo Kulić	3 <sup>o</sup> KYU
Ervin Duspara	3 <sup>o</sup> KYU
Marko Petrović	1 <sup>o</sup> KYU
Vanja Kaluđerović	

BEOGRAD, 15/06/2005.

**AK "RONIN",  
Saša Obradović**

Mateja Radanović	8 <sup>o</sup> KYU
Miloš Kršmanović	8 <sup>o</sup> KYU
Janko Vitorović	6 <sup>o</sup> KYU
Filip Jeremić	6 <sup>o</sup> KYU
Ivan Radinović	6 <sup>o</sup> KYU
Vladimir Plamenac	6 <sup>o</sup> KYU
Saša Padežanin	

BEOGRAD, 17/06/2005.

**AK "KYOFU",  
Saša Obradović**

Marija Stukalo	9 <sup>o</sup> KYU
Aleksa Petrović	9 <sup>o</sup> KYU
Đorđe Radenković	9 <sup>o</sup> KYU
Luka Bekrić	9 <sup>o</sup> KYU
Ana Radosavčev	

*ispiti 2005.*

NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "TENSHIN",</b> <b>Dragan Antić</b>		Danilo Simić Ivan Pavlović Ivan Pavlović Ivan Pavlović Predrag Jovanović Predrag Pavlović Zoran Veljković	7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU	Tamara Jeremić Isidora Vasović Tijana Savić Milan Milanović Nemanja Vukojević Mladen Tomašević Andrija Tomašević Zoran Filipović Ivan Blagojević Nemanja Nikolić Darko Pantelić Milan Dimitrijević Ana Dimitrijević Jovana Đorđević Stefan Knežević Goran Obradović Stefan Mitić Nebojša Vučić Milica Pešić Marija Mitrović Milan Ilić Marković	10 <sup>o</sup> KYU 10 <sup>o</sup> KYU 10 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "TENSHIN",</b> <b>Igor Strahinić</b>		Dejan Cvetković Milan Đorđević Danijela Pribilović Dragan Drenić Milomir Šugić Radmila Projević Vlatko Miladinović Slaviša Miladinović Dušan Jovanović	6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU		
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "SENSEI",</b> <b>Dragan Antić</b>					
Saša Stajić Đorđe Milenković Andrijana Nović Nataša Mitić Stevan Paunović Milan Veličković Aleksandar Đorđević Aleksandra Milenović Bojana Stojanović Milena Ćirić	10 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU	NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "IKEDA",</b> <b>Igor Strahinić</b>		ZEMUN, 03/07/2005. <b>AK "YAMATO-KAN",</b> <b>Saša Obradović</b>	
		Marko Mišić Mihailo Jančić Vukota Šugić Nikola Milovanović Marko Ugrenović Katarina Pavlović Filip Stojanović Marko Jeremić Stefan Stojanović Stevan Đorđević Ivan Mitić Vladimir Stanković Nenad Živković	8 <sup>o</sup> KYU 8 <sup>o</sup> KYU 8 <sup>o</sup> KYU 8 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU	Saša Obradović Nemanja Stanić Nataša Marović	6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "SENSEI",</b> <b>Igor Strahinić</b>				ZEMUN, 03/07/2005. <b>AK "RONIN",</b> <b>Saša Obradović</b>	
Nikola Ivanović Bojan Marković Violeta Nikolić	4 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU			Kristina Milošević Danijel Škrijelj David Škrijelj	8 <sup>o</sup> KYU 8 <sup>o</sup> KYU 8 <sup>o</sup> KYU
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "IKEDA4",</b> <b>Dragan Antić</b>				ZEMUN, 03/07/2005. <b>AK "ZEMUN",</b> <b>Saša Obradović</b>	
Zoran Lukić Zoran Lukić	6 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU	NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "IKEDA",</b> <b>Saša Obradović</b>		Kristina Prokić Nebojša Golubović Marina Trifunović Katarina Novaković	8 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 1 <sup>o</sup> KYU
		Suzana Rakić Branislav Cvetković	1 <sup>o</sup> KYU 1 <sup>o</sup> KYU		
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "IKEDA3",</b> <b>Dragan Antić</b>				NOVI SAD, 29/10/2005. <b>AK "BUDO",</b> <b>Saša Obradović</b>	
Dušan Mitrović Vladan Savić Vladica Bošković Darko Stojković Nikola Kostić	7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU	BEOGRAD, 30/06/2005. <b>AK "SHIN KEN",</b> <b>Novak Jerkov</b>		Nikola Terzin Nikola Grujić Đorđe Vulić Luka Budiša Jugoslava Trkulja Maja Erdeljan Radovan Vladislavljević Bojan Andrić Marija Žakula Jasmina Sić	7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 7 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 6 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU 5 <sup>o</sup> KYU
		Nebojša Mrmak Marko Krsmanović Tanja Delić Aleksandra Mikan Ana Janković Novak Vujičić	5 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 4 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU 3 <sup>o</sup> KYU		
NIŠ, seminar 26/06/2005. <b>AK "IKEDA2",</b> <b>Igor Strahinić</b>					
Dušan Veljković	8 <sup>o</sup> KYU	KRUŠEVAC 02/07/2005. <b>AK "IKEDA4",</b> <b>Igor Strahinić</b>			
		Pavle Lukić Nikola Lukić Nikola Pavlović	10 <sup>o</sup> KYU 10 <sup>o</sup> KYU 10 <sup>o</sup> KYU		

ispiti 2005.

	1998		1999		2000		2001		2002		2003		2004		2005	
	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu	ispita	kyu
1."Zemun"	4	45	2	19	3	25	2	22	4	42	4	41	5	44	4	57
2."Shin Ken"	4	17	3	3	4	23	2	16	3	50	3	25	3	32	2	13
3."IKEDA"	-	-	2	46	2	29	4	60	2	42	3	32	4	78	3	65
4."Taurunum"	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	7	2	8	-	-
5."Daitokan"	-	-	-	-	-	-	0	0	3	23	1	3	3	11	2	17
6."Ronin" ("011")	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1	1	0	0	2	10
7."Arena"	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0	4	17	1	9	2	32
8."Sensei"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	61	3	40
9."TenShin"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	27	3	34
10."Katana"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	7
11."IKEDA 2"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7	3	18
12."IKEDA 3"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10	3	22
13."IKEDA 4"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	26
14."Yamato-kan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2
15."Kyofu"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	5
16."Wakiai-kan"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	0
17."Budo"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10
Ukupno:	<b>10</b>	<b>70</b>	<b>10</b>	<b>107</b>	<b>13</b>	<b>135</b>	<b>11</b>	<b>145</b>	<b>13</b>	<b>170</b>	<b>17</b>	<b>126</b>	<b>29</b>	<b>291</b>	<b>34</b>	<b>358</b>

**Tabela gore: Zbirni rezultati ispita od 1998. do 2005 god.**

ZEMUN, 24/11/2005.

**AK "ZEMUN",**  
**Saša Obradović**

Nikola Pejić	7 <sup>o</sup> KYU
Filip Stojanović	7 <sup>o</sup> KYU
Nevena Paunović	7 <sup>o</sup> KYU
Kristina Prokić	7 <sup>o</sup> KYU
Nikola Aleksić	7 <sup>o</sup> KYU
Aleksa Majstorović	7 <sup>o</sup> KYU
Marinko Stanković	7 <sup>o</sup> KYU
Anka Jović	6 <sup>o</sup> KYU
Stefan Višković	6 <sup>o</sup> KYU
Bojana Ivanović	6 <sup>o</sup> KYU
Milica Sudžuk	6 <sup>o</sup> KYU
Andrej Pavićević Čorak	6 <sup>o</sup> KYU
Snežana Čalić	6 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Kecojević	5 <sup>o</sup> KYU

POŽAREVAC, 04/12/2005.

**AK "DAITOKAN",**  
**Saša Obradović**

Kosta Antić	6 <sup>o</sup> KYU
Nikola Kamenović	6 <sup>o</sup> KYU
Milan Mišić	6 <sup>o</sup> KYU
Stefan Zdravković	6 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**AK "ARENA",**  
**Nebojša Oklobdžija**

Andrijana Jevtić	12 <sup>o</sup> KYU
Filip Gaev	12 <sup>o</sup> KYU
Aleksa Mišković	12 <sup>o</sup> KYU
Joksimović Nikola	10 <sup>o</sup> KYU
Igor Orlov	10 <sup>o</sup> KYU
Damjan Kocev	10 <sup>o</sup> KYU
Luka Jendrišek	10 <sup>o</sup> KYU
Lado Jendrišek	10 <sup>o</sup> KYU
Dušan Jelkić	10 <sup>o</sup> KYU
Marina Babić	9 <sup>o</sup> KYU
Adam Alić	8 <sup>o</sup> KYU
Sara Pančić	8 <sup>o</sup> KYU
Vuk Radenković	8 <sup>o</sup> KYU
Aleksandar Spasojević	6 <sup>o</sup> KYU
Ivana Vukanić	5 <sup>o</sup> KYU
Mirjana Tomić	5 <sup>o</sup> KYU
Vasilije Kićović	4 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "SHIN KEN",**

<b>Novak Jerkov</b>	
Mirjana Dejanović	6 <sup>o</sup> KYU
Jana Petrović	6 <sup>o</sup> KYU
Marko Tatomirović	6 <sup>o</sup> KYU
Marija Vukotić	5 <sup>o</sup> KYU
Nebojša Mrmak	4 <sup>o</sup> KYU
Miloš Đurđević	4 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "BUDO",**

<b>Saša Obradović</b>	
Marija Kulačin	5 <sup>o</sup> KYU
Duško Kulačin	2 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "YAMATO-KAN",**

<b>Saša Obradović</b>	
Teodora Piperin	6 <sup>o</sup> KYU
Branislav Stojaković	6 <sup>o</sup> KYU
Zoran Plavšić	6 <sup>o</sup> KYU
Jovana Subotić	6 <sup>o</sup> KYU
Aleksandra Subotić	6 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "RONIN",**

<b>Saša Obradović</b>	
Đorđe Milojević	9 <sup>o</sup> KYU
Staša Ratković	8 <sup>o</sup> KYU
Miloš Šibalić	8 <sup>o</sup> KYU
Ognjen Čović	8 <sup>o</sup> KYU
Božidar Čović	8 <sup>o</sup> KYU
Stefan Stanišić	8 <sup>o</sup> KYU
Mateja Radanović	7 <sup>o</sup> KYU
Janko Vitorović	7 <sup>o</sup> KYU
David Škrijelj	7 <sup>o</sup> KYU
Danijel Škrijelj	7 <sup>o</sup> KYU
Kristina Milošević	7 <sup>o</sup> KYU
Miloš Krsmanović	7 <sup>o</sup> KYU
Miro Krsmanović	6 <sup>o</sup> KYU
Sergej Naunović	6 <sup>o</sup> KYU

Vladimir Plamenac	5 <sup>o</sup> KYU
Ivan Radinović	5 <sup>o</sup> KYU
Saša Padežanin	5 <sup>o</sup> KYU
Milan Radanović	4 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "KYOFU",**  
**Saša Obradović**

Nikola Terzić	9 <sup>o</sup> KYU
Ilija Dinčić	9 <sup>o</sup> KYU
Dušan Latinski	9 <sup>o</sup> KYU
Stojan Drapić	8 <sup>o</sup> KYU
Luka Bekrić	8 <sup>o</sup> KYU
Vuk Milić	8 <sup>o</sup> KYU
Đorđe Radenković	8 <sup>o</sup> KYU
Strahinja Belan	8 <sup>o</sup> KYU
Lazar Jakšić	8 <sup>o</sup> KYU
Jovana Latinski	8 <sup>o</sup> KYU
Marija Vrapčević	7 <sup>o</sup> KYU
Milica Mandić	7 <sup>o</sup> KYU
Đorđe Jakšić	7 <sup>o</sup> KYU
Miloš Dinčić	6 <sup>o</sup> KYU
Nikola Stošić	6 <sup>o</sup> KYU
Dejan Spasojević	6 <sup>o</sup> KYU
Gojko Romanić	6 <sup>o</sup> KYU
Ljubo Radić	6 <sup>o</sup> KYU

BEOGRAD, 25/12/2005.

**ZIMSKA AIKIDO ŠKOLA**  
**AK "ZEMUN",**

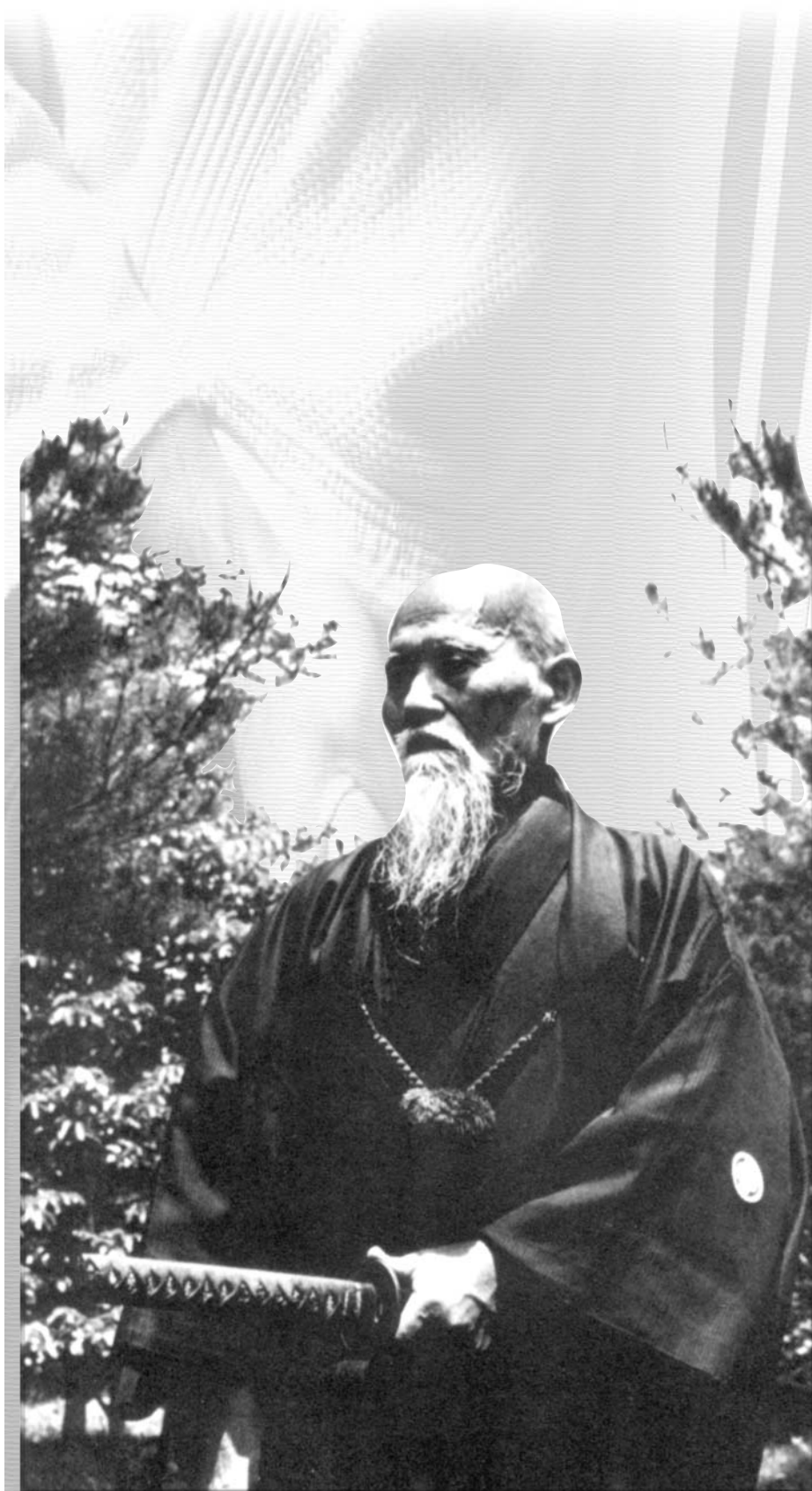
<b>Saša Obradović</b>	
Ivana Ilić	6 <sup>o</sup> KYU
Zorana Vučenović	5 <sup>o</sup> KYU
Ivana Živanović	4 <sup>o</sup> KYU
Irina Kulić	3 <sup>o</sup> KYU
Slavoljub Kovačević	2 <sup>o</sup> KYU
Kanoko Tsuda	2 <sup>o</sup> KYU
Ervin Duspara	2 <sup>o</sup> KYU
Marko Petrović	2 <sup>o</sup> KYU
Miloš Todorović	1 <sup>o</sup> KYU

*ispiti 2005.*

# Aikido

**Tehnike  
Razmišljanja  
Tekstovi  
Intervjui**

合気道



*Slika gore:*

*Morihei Uešiba sa svetim mačem aikia koji "daje čoveku snage da iseče i uništi svo zlo i donese mir svetu."*

*Kandi desno: Ai ki do (odozgo na dole)*



*Slika :*

*Došu Moriteru Uešiba, 28. maj 2005. god.*

*“43 All Japan Aikido Demonstration” Budokan, Tokyo*

*Intervju je vodio Mark Volš (Mark Walsh)  
(Aikido Journal, avgust 2004.)*

# Intervju: Gordon Jones Sensei

preveo sa engleskog: Branimir Putnik



**G**ordon Džons (Gordon Jones), 6. dan Hombu dojo Shidojin, jedan je od upravnika UKA. On redovno podučava u Renshinkan u Vest Midlendsu (West Midlands), i na godišnjoj UKA Letnjoj školi, na nacionalnim UKA kursevima i u inostranstvu.

***Kada i gde ste počeli da se bavite aikidom?***

U malom dođou na Vest Hitu

(West Heath), pre tačno četrdeset godina, sa g. Smitom<sup>1</sup>. Bilo je oko šest ljudi na treninzima, a Roj Dadli (Roy Dudley) je bio i instruktor. Bilo je to "slepac vodi slepca", jer ništa nismo znali. Mnogi ljudi danas imaju nekakvu ideju o tome šta je aikido, ali sredinom šezdesetih niko ništa nije znao. Čudno je bilo i baviti se džudom, sve je to potpuno nepoznato. Bio je to marginalizovan koncept.

***Gordon Jones sensei 6.dan vežba aikido od 1964. godine i jedan je od osnivača Aikikai Velike Britanije 1966. godine. Predsednik je UKA (United Kingdom Aikikai). Peti dan ima od 1990. a 2001. godine je promovisan u šesti.***

Dakle, niko ništa nije znao; bili smo pod pokroiteljstvom g. Ralfa Rejnoldsa (Ralph Reynolds)<sup>2</sup>, koji je bio 2.dan, mislim. On bi dolazio jednom na svakih dvanaest nedelja i po nekoga unapredio, ali smo ostatak vremena provodili u zbrci, pokušavajući da se setimo onoga što smo videli na poslednjem kursu i da to imitiramo. Očigledno, nismo imali nikakvu metodu. Dejv Bašel (Dave Bushell) je takođe bio tu. Napredovao sam do zelenog pojasa (3.kyu) sa g. Rejnoldsom, i to je bio vrlo čudan način napredovanja - neću puno o tome pričati, ali sam imao utisak da "to nije to". Ubrzo nakon toga g. Smit je rekao da postoji jedan Japanac (Čiba sensei)<sup>3</sup>, i da bi trebalo da pogledamo kako on radi i vidimo možemo li se priključiti. To je, naravno, bilo kao da ste iz mraka izašli na svetlost dana. Naše pretpostavke i podsvestna verovanja o tome kako aikido i borilačke veštine treba da izgledaju, obistinile su se.

<sup>1</sup> William J. Smith, 6. dan Hombu Shihan, MBE, drugi upravnik UKA

<sup>2</sup> Ralph Reynolds je jedan od osnivača Aikido društva Velike Britanije, i jedan od prvih aikidoka u West Midlandsu.

<sup>3</sup> Kazuo Chiba sensei, 8. dan Shihan, čelnik USAF, s bazom u San Dijegu. Deset godina je podučavao u Engleskoj, i danas često odlazi tamo.

Pojavio se taj dinamični Japanac, koji je izgledao nadljudski, i to je bilo pravo otkrovenje!

Ali, morali samo da putujemo u Lejkester (Leicester) jednom mesečno, a ponekad smo išli na večernje treninge ili vikend-kurseve. Pokušavali smo da budemo u dodiru sa aikidom svake dve ili tri nedelje. Bio je to vrlo, vrlo težak prelazak, jer je postojala lična netrpeljivost između g. Rejnoldsa i Čiba senseija koji je bio nepoverljiv prema svakome ko je dolazio od Rejnoldsa, tako da smo prvih osam ili devet meseci imali taj... test, pretpostavljam: da bi video da li smo stvarno zainteresovani, ili prelazimo samo zato što nam je tako bilo zgodno. G. Smit je tada bio 2.kyu, a bilo je još nekoliko momaka sa istim rangom. U Lejkester dođu, a to je bio podrum bez prirodnog svetla i ventilacije, oni su imali proveru koja je, činilo nam se, trajala pola popodneva, iako verovatno nije bila duža od jednog sata. Posle toga trojica od njih nisu mogla da ustanu, a jedan mlad i jak momak koji je testiran, nije mogao da radi naredna tri dana! Svi su unapređeni u 1.kyu, i bili smo nezvanično prihvaćeni kao grupa. Nakon toga bilo mu je drago (misli se na Čibu) da nas vidi. Ostali iz te prve grupe više ne vežbaju, osim Rodžera Durasa (Roger Duras) koji je još aktivan.

**Čuo sam da su treninzi sa senseijem Čibom bili vrlo žestoki, i da ste morali da se psihički pripremate za njih?**

Čak i posle 3-4 godine sa njim, ako bismo išli na subotnji večernji kurs u Lejkester, u petak bih, u vreme ručka, već osetio u stomaku taj osećaj pritiska, stresa... straha: kao da idem prvi put. Ili nešto uradiš ili ne uradiš. Nije bilo "Zašto ne



**Slika:**  
**Kazuo Chiba sensei, 8.dan**

možeš to da uradiš?" ili "Da li ti je teško?", jednostavno uradiš što ti se kaže, i tačka. Video sam puno stvari pored njega, i osećao sam da moja strepnja nije neopravdana.

#### **Povrede?**

Kad pogledam unazad, možda shvatam zašto je bio takav, imao je vrlo malo vremena za ljude koji mu nisu bili odani, a to je bio njegov način da otkrije odanost. Ali, bio sam sa njim bar jednom mesečno tokom 25 godina, i nikada me nije povredio. Bio sam ugruvan i modar, ali sve je to bilo prolazno. Neki su ljudi imali povrede koje se dugo leče, ali meni ništa slično nije uradio. To iskustvo - biti pored njega, sa njim, raditi sa njim, nikada se neće ponoviti. Niko se u istim situacijama neće ponašati slično njemu.

**Je li bilo i drugih učitelja koji su imali jak uticaj na Vas?**

Ne baš. Naravno, g. Smit je uvek bio tu, on mi je bio učitelj tokom mnogih godina, ali niko ni približno kao Čiba sensei. On me je vodio od 2. kyua do 6. dana - imam i knjižicu - i ne verujem da to ima iko u zemlji. To je super.

**Ima li nekih zanimljivih priča iz tog perioda?**

Ima puno: to je sve istorija. Bilo je to vreme iskušenja. Kada pogledam unazad, vidim to kao uspon na Mont Everest. Mogao sam da odustanem u svakom trenutku, ali sam odlučio da istrajem, da budem deo toga. Nikad niste znali šta će se desiti, i to je najviše frustriralo. Neke stvari su bile potpuno neverovatne. Na primer, sečenje četvrt inča debele daske vizitkartom. Čiba je odredio senseija Kanecuku (Kane-tsuka), koji je tada bio njegov učenik, da drži dasku, a ja sam sakupljao komade, jer sam u to vreme bio još početnik. Bilo je strašno gledati nekoga da seče dasku s toliko energije. Onda bi počeo da seče A4 list papira mačem. Počelo bi tako što bi Kanecuka klečao, držeći papir u rukama, a on bi isukao mač i sekao, nikada ne nišaneći, samo bi izvukao mač i zamahnuo. Na redu je bila polovina papira, pa četvrtina, dok ne bi došao do razmaka od samo jednog inča među prstima.

Čiba sensei je imao crni boken od ebonovine. Jednom smo trenirali s oružjem i ja sam uradio pogrešno. Pogrešio sam opet, i tada ste već znali da imate još samo jednu šansu da uradite kako treba. Stajao sam na oko tri metra od njega, a on je odjednom udario moj boken i pogodio me vrhom svog, odmah pored oka. Krv mi je curela niz obraz, a on je rekao: "Sad uradi kako treba." Kako je uspeo da me udari tačno u tu tačku, odmah pored oka, a da me ne promaši ili oslepi, nikada neću razumeti.

**Da li je bilo trenutaka kada ste poželeli da odustanete?**

Pa, na kraju jednog kursa dao mi je shodan. Bilo je oko 40 ljudi na kursu, bilo ih je sa 2. i 3. danom iz cele zemlje. G. Smit je tada bio Fuku Shidojin.<sup>4</sup> Učitelji su ulazili u

<sup>4</sup> Fuku Shidojin - Chiba sensei je uveo Fuku Shidojin i Shidojin sistem u Englesku sedamdesetih godina, kako bi klasifikovao asistente i nacionalne trenere. Sada je ovaj sistem raširen svuda.



dođo jedan po jedan, a izlazili kroz baštu, tako da nikom nisu mogli da kažu šta se unutra događa. On ih je sve testirao, bilo ih je šestorica koji su polagali Fuku Shidojin test. Rekao je da mora sa svima njima da porazgovara još jednom, i zamolio me da ja vodim trening (pun momaka sa mnogo višim zvanjem od mog), a on je seo i gledao. Sledećeg dana se šetkao, govoreći: "Ovo je pogrešno, tvoj ukemi ne valja", a onda je prišao meni i rekao: "Kontakt nije dobar, ukemi nije dobar, ustani, Shodan." Imao sam utisak da sam prilično dobro tada prošao.

Dve nedelje kasnije došao je na kurs u Midlends (Midlands). Nije bilo dovoljno mesta na strunjačama, tako da smo svi sa dan zvanjem radili na podu, a on nas ni malo nije štedeo. Pošto smo imali nekoliko slobodnih sati, otišao sam do kuće na ručak, potpuno izubijan, zbog tvrdog poda i imobilizacija koje je radio. Rekao sam ženi: "Ne mogu da se vratim. Ne mogu fizički da se nateram da odem nazad." Ona mi je prekornim tonom rekla: "Ako

se sada ne vratiš, nikada se više nećeš vratiti." Tako sam se vratio, i to je verovatno jedini put da sam osećao da ne mogu više da izdržim. Jasno, on je čekao, i da se nisam vratio, to bi bio kraj. Imao je običaj da testira odanost, tako to sada vidim.

***Ima li i nekih dobrih stvari koje su ostale iz tog vremena.***

Svakako, puno njih. Ne bih želeo da ga (Čibu) oslikam kao brutalnog, okrutnog i hladnog. Morate imati kompletnu sliku o njemu da biste uvideli zašto je bio takav. Imam puno dragih uspomena. Ponekad je bio zaista prijateljski raspoložen, dobro smo se slagali. Sećam se, jednom, imao sam herniju, a bio sam u sredini svojih dvadesetih, bio sam prilično mlad, i nisam znao šta da radim. Mislio sam da će doktor odmah želeći da me operiše i da će mi to uništiti aikido. Ali, stanje je počelo da se pogoršava, pa sam otišao da ga (Čibu) vidim na treningu. Upao sam u njegovu sobu govoreći: "Moram da razgovaram sa Vama.", a on je, potpuno go, izlazeći iz tuškabine, rekao: "Šta želiš?"

Pričali smo o mnogo čemu, i on je pitao: "Zna li još neko?" Pa, niko nije znao - iako to sada zvuči smešno, bila je to vrlo lična stvar. Zamolio sam ga: "Nemojte reći g. Smitu, inače će me ismevati kao sekapersu". Vratili smo se u salu, on me je izveo i mlatio me pošteno petnaestak minuta, da svima pokaže da sam dobro.

Pričao sam sa njim o mnogo čemu. Kada mi je otac umro, napisao mi je vrlo, vrlo dirljivo pismo. Znam ga 35 godina, on je bio veoma važna ličnost u mom životu.

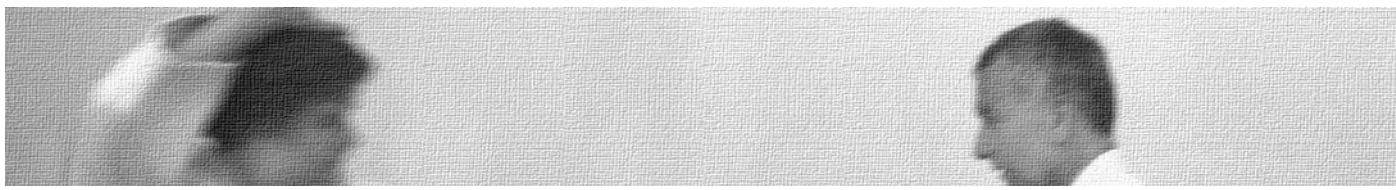
***Puno ste proputovali zahvaljujući aikidou?***

Putovao sam dosta: u Grčku, na primer. Mislim da je ove godine desetogodišnjica mojih odlazaka tamo. I to se proširilo od Atine do Soluna, Mitilinija i još ponegde. Takođe, išli smo u Srbiju, što će se verovatno pretvoriti u redovnu godišnju posetu i, ako sve bude u redu, sledeće godine ću ići u Australiju da posetim učenika koji je trenirao kod nas pre 10-15 godina.



***Slika:***

*O sensei Morihej Uešiba i Kazuo Chiba sensei (slika preneti iz magazina "AIKIDO" Aikikai Italije br. za april 1989.*



**Ima li neke razlike u aikidou između, recimo, Grčke i Srbije, i ovog ovde?**

Da, oni su tokom godina imali različite uticaje, i nerazumno je očekivati da ljudi odjednom bace kroz prozor sve što su učili u poslednjih 20 godina, i priklone se vašem načinu rada. To je vrlo postupan proces, i morate dokazati da ono što vi radite ima više smisla nego ono što oni rade. Teško je ući u dođo i reći da je nešto dobro samo zato što ja to tako radim, moraju postojati i neki argumenti.

Grčki Aikikai nam se pridružio, i taj proces učenja je trajao 10 godina, ali smo, i oni i mi, bili spremni na to. Ne može biti harmonizacije među aikido organizacijama, ako jedni pokušavaju da nametnu svoju volju drugima koji dugo vežbaju. Besmisleno je tako nešto očekivati. Jedini put je kroz ideju međusobnog učenja.

**Ima puno nesaglasnosti između mnogih aikido organizacija. Da li ideju međusobnog učenja vidite kao put za prevazilaženje tih problema?**

Ljudi moraju da shvate da, ako trenirate aikido 20 godina, i neko dođe i kaže vam da je sve to pogrešno, vi ćete reći: lepo, nastavicu da radim pogrešno i narednih 20 godina. Morate ih ubediti, delima, ne samo rečima, da ono što vi radite ima mnogo više smisla, bilo sa praktične ili etičke tačke gledišta.

Da biste to dokazali, morate raditi zajedno sa njima, a ne pokušavati da njima dominirate. Jer, često, ljudi koji žele da se priključe nekim organizacijama to rade iz ličnog interesa. Na primer, možda nemaju priznanje Hombu dođoa, a žele ga; nerazumno je očekivati da se krug ljudi koji je bio u kontaktu sa nama ne proširuje. Prema tome, mora postojati ravnoteža i kompromis između dve stvari. Želimo da nam se ljudi priključe, ali ne želimo ništa da damo ljudima olako - mora postojati neka vrsta odanosti: proces davanja i uzimanja.

**To zvuči kao neka vrsta aikido politike koju ljudi mrze. Šta mislite o aikido politici? Da li je ona neizbežna?**

Neko je jednom rekao da je politika druga reč za ego. To je, verovatno, najveći problem koji imamo: egoistični instruktori koji veruju da je ono što oni rade bolje od svega drugog, i svi oni žele da budu neprikosnoveni. Postoje i slučajevi gde su zvanja dodeljivali ljudi bez zvaničnih titula, ili neke grupe ljudi, ili studenti svojim instruktorima - skupe se jedne noći i kažu: "Sensei, promoviramo te u 8. dan". Ovakve stvari i samopromocije izvrću ruglu ceo proces gradiranja. Ne kažem da je ono što radimo mi u UKA savršeno, ali mi smo svesni autentičnosti BAF<sup>5</sup> i BA<sup>5</sup>, jer su direktno povezani sa nekim većim od njih samih.

Tako, na primer, s obzirom se nalazimo u sferi njihovog uticaja svesni smo vrednosti onoga što radimo. Opasnost je ako poverujete u sopstvenu veličinu, ako poverujete da ste najbolji i da je ono što radite stvarno dobro, i da onaj koji tako ne radi nije na dobrom putu. Korist od naše veze sa Hombu dođom je u tome što nam omogućuje da iskusimo aikido od ljudi koji su zaista dobri, a to je vrlo važno. Prošle godine posetio nas je Kobajaši (Kobayashi) sensei, a ove godine će nas posetiti Sugavara (Sugawara) sensei<sup>6</sup>. Ja vežbam 15 godina duže od Sugavara senseija, ali imamo isti stepen. Gledam šta on može da uradi, a šta mogu ja, i mislim: "Šta ja to pokušavam? Trebalo bi da sam dva stepena ispod, ako se poredim sa njim." Kada iskusite ljude koji su mnogo bolji od vas, to utiče uravnotežujuće. Tada shvatite da niste toliko dobri koliko ste mislili, i ako izostane taj spoljni uticaj, možete poverovati tom mitu koji stvarate oko sebe, izostaje nivelisanje. Lako je reći: "Imam treći dan, ali mislim da zaslužujem četvrti." Znam jednog momka koji je počeo da vežba kada sam ja imao treći dan, a sada ima osmi dan<sup>7</sup>. Pitate se odakle je došlo to zvanje, kada sam ja puno radio i učio i imao verovatno jednog od najboljih instruktora na svetu da bih stigao dođe. Gde je tome kraj? Verovatno ćemo doći do 10. dana. Problem sa javnošću je sličan. Na

<sup>5</sup> BAF - British Aikido Federation, BA - British Aikikai. Obe organizacije su priznate od strane Hombu dojoa.

<sup>6</sup> Yukimitsu Kobayashi sensei, Shigeru Sugawara sensei, 6. dan Hombu Shihan, od skora i gostujući instruktor na UKA Letnjoj školi

<sup>7</sup> Trenutno ne postoji Englez sa većim zvanjem od 6. dana, priznatog od strane Hombu dojoa. Najveće zvanje u Engleskoj ima Kanetsuka sensei, 7. dan Hombu dojo.

<sup>8</sup> Tony Cassell, 6. dan Hombu dojo, sada stariji član BA. Podučava na West Midlands i u inostranstvu.

<sup>9</sup> Misli se na Kissomaru Ueshibu.

primer, ja imam 6.dan Hombu dođo, a neko ima 6.dan stečen u lokalnom dođou Džoa Blogsa (Joes Bloggs): neupućena javnost ne vidi razliku, i to je uznemirujuće. To nije egoistično: "Moram da budem bolji ili bolje rangiran od njega." To je pogled spolja.

Imate izdignutu poziciju na strunjači sa ljudima koji su vam bukvalno do kolena. Postoji jaka hijerarhija. Ljudi veruju da možete istupiti i reći da je noć dan, a dan noć i da je belo crno. To je ekstreman primer, ali ljudi će verovati u ono što im kažete ako stvorite zatvorenu sredinu. Vide vas da radite ovo ili ono i kažu: "O bože, on je natčovjek!" i poverovaće u sve što kažete. Možete promeniti celu situaciju da bi odgovarala onome što kažete da ste, a ne onome što je istina.

U psihologiji se kao primeri za ove zatvorene sredine uzimaju vojne jedinice ili bolnice. One su čuvane po tome što postanu ili a) izopačene ili b) psihotične, u smislu da izgube kontakt sa realnošću budući da nemaju sistem spoljašnje kontrole i balansa.

Tačno, čak i instruktori Hombu dođoa imaju svoje učitelje da ih spuštaju na zemlju - tako je do vrha.

**Menjamo temu. Da li se sećate neke posebne demonstracije u Parizu?**

Sredinom sedamdesetih održavao se kongres Mađunarodne aikido federacije, koji se danas održavaju samo u Tokiju. Mi smo u to vreme bili sa Kanecukom i BAF, ali iz nekog razloga on nije mogao da ide tog vikenda, pa sam išao ja umesto

njega. Ja sam bio najstariji instruktor koji je mogao da ide, mislim da sam imao tada 3.dan. Išao sam s Tonijem Kaselom (Tony Cassell)<sup>8</sup>, koji je tada imao 2.dan BAF, i koji je bio moj student, i sa još jednim momkom po imenu Angus. Tako smo otišli na vikend, učestvovali na kursu i u demonstraciji koja se održavala na stadionu u Parizu. Bilo je prisutno oko 6.000 ljudi na stadionu, Doshu<sup>9</sup> je bio tamo, Chiba sensei je bio tamo, kao i svi iskusniji instruktori iz celog sveta i tri televizijska kрана! Morali smo da izađemo, i uradimo svoj deo: naših pet minuta za Englesku, tako da je to bilo prilično zastrašujuće! Sećam se da sam sa Tonijem i Angusom stajao u tunelu, čekajući, a Asai sensei se ispred nas preznojavao i šetkao gore-dole, izgledajući mnogo nervoznije nego što sam ja bio. On je tada imao 7. ili 8.dan, pa sam pomislio: ako je on nervozan, ja nemam šta da izgubim; i to je prilično dobro prošlo. Čiba sensei je mislio da je to bilo dobro odrađeno.

**Da li je to ona IAF konferencija na kojoj je bilo svakojakih kontroverzi i komentara?**

Pa, da, toga uvek ima.

**Sada jedno tehničko pitanje: Vi ste poznati po svom snažnom aikidou. Odakle dolazi snaga nečijeg aikidoa?**

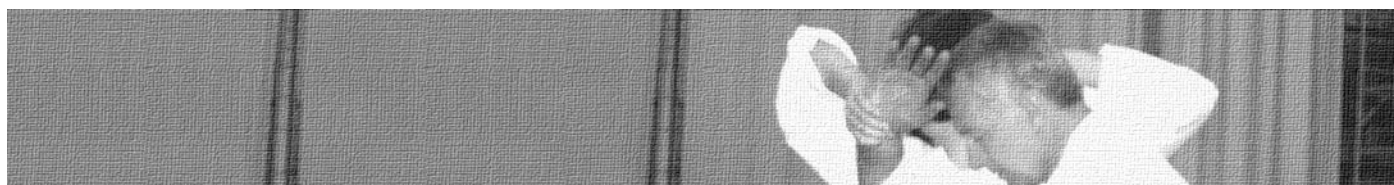
Stvarno? Pa, najvažnije je biti opušten. To je ključna stvar. Ako pogledate sve Shihane i uporedite to sa onim što mi pokušavamo da imitiramo, videćete velike, čvrste momke koji svoju snagu upotrebljavaju na jedan ili drugi način, što im ograničava sposobnost da izvedu

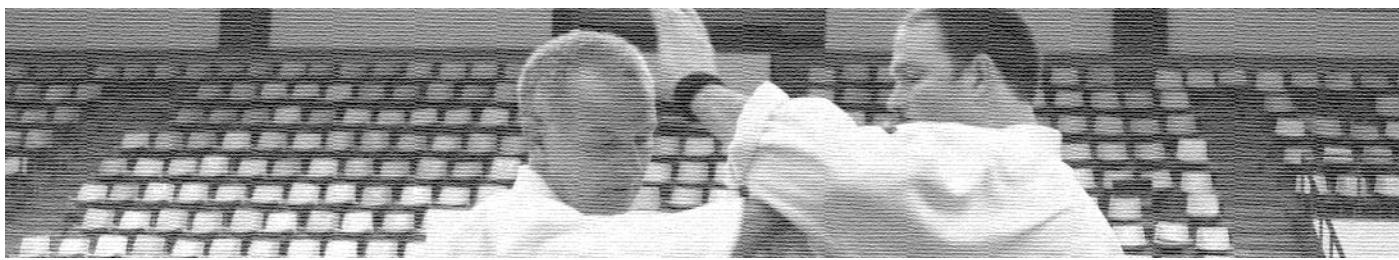
tehniku. Ako želite da budete dobar igrač golfa, pogledađete onoga ko je najbolji na svetu i reći: "Šta to on radi, a što ja moram da uradim, da bih bio kao on?" Onda pogledate starije Shihane i recite: "Bez snage, opušteno, odlično", ali se onda vratite na strunjače i nastavite po starom. Dok koristite snagu, to se reflektuje na ukea. To je kao ogledalo - što više snage uložite u kontakt, više ćete tenzije i otpora stvoriti. Tako dobijate dva nepromenljiva cilja koja idu zajedno. Ali, iz opuštenog prilaza, možete iz partnera izvući energiju i pomeriti mu centar ravnoteže.

Snaga, otuda, dolazi iz primene tehnike kada je uke izveden iz balansa. Ima svega nekoliko tehnika koje su primenljive i na osobi koja je u potpuno stabilnoj poziciji. Čak i kada se centar ravnoteže pomeri za samo jedan inč, to je obično dovoljno da tehnika proradi, a ona će biti utoliko jača, ukoliko ne postoji fiksna tačka na koju partner može da se osloni. Da bi se uke opirao, ili uzvratio na tehniku, on mora imati oba stopala na zemlji, da bi bio stabilan. Ako toga nema, ako pada napred ili nazad, njegov prioritet će biti da se stabilizuje i tako sebi da osnovu za novi napad. Ako ne dozvolite da se to desi, onda ćete uvek gurati loptu koja se kotrlja. To je kao da pokušavate da gurate kola nizbrdo, ali je problem što ljudi pokušavaju da to rade sa povučenom ručnom kočnicom, umesto da ih puste da sama idu.

**Šta je ukemi?**

Ukemi je oporavak; to nije pad. Ukemi nije samo završni deo, već sve što se dešava nakon prve tačke





kontakta, ili čak i pre toga. Kada je tačka kontakta uspostavljena, vi sledite pravac tehnike. Istegnute se ili se pomerite najdalje što možete, bez pada, i kada prođete tu tačku, pribegavate ukemiju, ne kao nečem lošem, već kao nečemu što vas može vratiti u igru. Drugim rečima, to je pre oporavak nego bekstvo.

### **Koje veštine poseduje dobar uke?**

Opuštenost. To da li ćete koristiti malo snage zavisi od onoga ko primenjuje tehniku. Prateći pokret koji je započeo centar vašeg tela, ne ramena, pokušavate da ostanete u igri. Pokušavate da se oporavite da biste nastavili da napadate vašeg partnera. Morate da nastavite da se krećete oko njega i da se vratite uz pomoć druge ruke, a da pri tom ne padnete. Ne odustajte na pola puta kroz tehniku jer se to očekuje od vas. Potrebno je napraviti ravnotežu između "biti nezgodan" i "biti dobar uke", a to je teško.

Bez poboljšanja vašeg profila kao ukea, neće se poboljšati ni vaše tehnike. Jedno drugo čine boljim, jer ako radite irimi nage a vaš partner sam pada, stvara se lažna situacija, koja se neće dogoditi van dođoa. Morate u obzir uzeti i svest o tome odakle može doći novi napad, dok se vaš parter bori i opire. Da biste tako nešto ostvarili u dođou, morate pratiti tehniku centrom tela, a zatim prihvatiti tehniku dok god je moguće, a kada više ne možete izdržati, onda padate: unapred, unazad, svejedno.

**Kontakt je velika tema za instruktore u UKA i za mnoge gos-**

### **tujuće senseije?**

Počevši od prostog hvata za ruku, vaš mali prst prijanja ovde (pokazuje katate dori hvat kao za mač), zatim koren šake, zatim vaš centar. Pomerate mali prst tako da nema razmaka između dlana i zgloba, i tada će taj pokret početi da prati celo telo. Sada, ako to uradite drugačije, ako držite gornjim delom šake, koji se pomera do ramena, morate izvijati telo dok se ne oslobodite kontakta. Cela dinamika onoga što pokušavate da uradite menja se zato što držite na ovaj, umesto na onaj način (pokazuje tačke).

### **Šta je sa tsukijem ili yokomenom?**

Ideja o načinu realizacije aihanmija ili gyakuhanmija je potpuno ista kao ona o shomenu ili tsukiju. Ulazite u vašeg partnera i, ukoliko udarate, to je kao da držite za gornji deo šake. Kao nage, ako presretnete shomenuchi i udarite rukom, partner će odskočiti i tako stvarate drugačiju situaciju. Morate dozvoliti pokretu da se nastavi u svom smeru, a to je, u suštini, ono što aikido i jeste: harmonizacija. Kroz pokret ili oko njega, svejedno, ali ako pogodite ruku, u npr. Shomenuchi iriminage, onda se uke može kretati oko nje, u drugom smeru, kao da ste zaustavili auto koji se kreće. Ako pogodite ukeovu ruku, on se u tom trenutku može povući, ali ako se vi krećete oko te tačke, onda više nema trenutka u kome uke oseća da može otpočeti novi pokret. Čim kretanje prestane, uke se može povratiti i to je prirodno. Sudar je najveći prob-

lem jer omogućuje preispitivanje kroz samoočuvanje, bilo da dolazi iz stopala ili iz glave, svejedno. Dakle, važno je da se kontakt uspostavi i održi.

### **Koja je razlika između osnovnog, srednjeg i naprednog aikidoa?**

Uobičajeni odgovor bi bio da nema razlike; samo što jedan vežba duže od nekog drugog. Principi i tehnike ostaju isti, a ono što naučite kao osnovne pokrete se ne menja. Samo se krećete oštrije, sa većom ravnotežom, i imate, naročito na višim kyu zvanjima, veći inventar tehnika i više iskustva koje menja ono što radite. Aikido nije univerzalni lek protiv svega što se dešava, on nije Šermanov tenk na strunjači, podložan je greškama i raspoloženjima, to nije snaga koja sve razbija ili nešto slično. Aikido nije nešto što naučite, pa onda mislite da možete da brinete o sebi ma šta se desilo. On treba da bude fleksibilnost koja će vam omogućiti da se menjate a da i ne mislite o tome; tako jedna tehnika može da evoluiru u drugu, a ona, opet, u treću... Krajnji cilj koji pokušavate da postignete je neprekidna promena.

Na nižim kyu stepenima učite gde dođe koja noga, i tako razumete tehniku. Na višim kyu pojasevima shvatite da to tako neće uvek funkcionisati i da se morate kretati malo drugačije. Tada već imate iskustva u izvođenju tehnika na malo drugačiji način, koji vama odgovara, pa je prirodna posledica da ono što učite prilagođavate sebi, ali još uvek u granicama onoga što je pokazano kao osnovni pokret. Kada dođete do

1.kyua verovatno ćete već znati četiri ili pet načina da izvedete irimi nage, i moći ćete da se prilagodite situaciji. Mislite: “Ovo neće moći ovako, on je suviše veliki/mali, moram da promenim svoju/njegovu poziciju.”

***Dakle, bogatstvo se uvećava idući od manje fleksibilnog ka fleksibilnijem.***

Da.

***Šta je sa 5. i 6. danovima? Na čemu vi radite?***

Pokušavam da ulažem što manji napor, a da dobijem najjači efekat. Shvatio sam da što manje snage i otpora ulažem u to što radim, bolji će biti rezultat. Moram da pokrećem telo, ali ne i ramena. Pogledajte majstore: kreće se telo, a kao posledica tog kretanja, kreću se i ramena. Što manje energije ulažete u pokretanje ramena, i što više je možete prikupiti iz centra, to će tehnika biti bolja. Ovo svi znamo, ali sprovesti tu ideju u praksi - to je umetnost. Odlučio sam da ne dozvolim sebi da budem siguran u to što radim. Ne želim da ikada prestanem da učim, i zato želim da idem na kurseve kod ljudi za koje znam da su bolji od mene, tako da mogu da učim od njih i inkorporiram to u svoj aikido.

***Često ukirate drugim učiteljima?***

Da, jer učite od svih, i onog trenutka kada pomislite da više nemate šta naučiti, možete skinuti svoju hakamu. Život se menja; ja nisam isti onaj momak koji sam bio pre 10 godina. U mojim tridesetim, ljudi bi odlazili sa strunjača kada bih ja ušao, jer su znali da sam čvrst i

jak, oni su do danas ostali isti. Ne mogu i ne želim da budem takav i danas, sazeo sam, i poslednje što želim je da me se ljudi plaše. Moram još da učim da kontrolišem ono što radim, da bih i dalje osećao da mogu da radim dinamičan aikido a da nekome ne iščupam ruku.

***Da li Vi menjate svoj aikido ili on menja Vas?***

Ko zna kako se aikido odražava na nas? Mislim da aikido bira svoje učenike. Zamislite, ako hoćete, aikido kao živo biće - ljudi koji se ne uklapaju u njegovu filozofiju prosto odu. Oni koji se uklapaju, možda nemaju potreban profil ličnosti za aikido, i tada se menjaju da bi postali kakvi treba. To zvuči pomalo apstraktno.

***Znači, niste sigurni u odnos uzroka i posledica?***

Tako je. Ne znam kakva bi moja priroda bila da se nisam bavio aikidoom, tako da ne znam da li me je on potpuno promenio ili bi moja filozofija i inače bila sasvim slična filozofiji aikidoa. Na primer, nikada nisam bio agresivan, svađalački tip. Zvuči vrlo ezoterično, jer ne možete tačno utvrditi, ali znam mnogo ljudi koji vežbaju aikido, i 95% njih ima istu takvu prirodu.

***Šta mislite, da li u aikidou ima svih vrsta ljudi?***

Da, ima. Dojo bi trebalo da predstavlja poprečni presek društva, a često je to i slučaj. Razlika u odlasku u golf klub ili karate klub, i odlaska u aikido dojo je u tome što su u ovom poslednjem svi iste prirode, ili, u najmanju ruku, tako izgleda.

Niko ne želi sukobe u razgovoru, i svi se trude da jedni drugima pomognu. To je netakmičarska sredina, jer je u prirodi aikidoa da sebe date partneru, da uči na vašem telu. Tada to raste i postaje deo vas.

***Osećate, dakle, da je to usađeno u Vas u izvesnoj meri?***

Siguran sam da jeste, ali nikada to neću sa sigurnošću znati.

Imamo blizance ovde ove nedelje. Ako ih razdvojimo, pa jednog od njih treniramo celog života, a drugog ne, tada bismo znali...

Najviše osećam razliku između ljudi koji se bave aikidoom i onih koji se njime ne bave, nedelju dana posle Letnje škole. Aklimatizujem se na aikidoke, i preživim pravi mali šok kada se vratim u “pravi svet”.

Tako je to. Mnoga prijateljstva koja napravite trenirajući aikido traju i traju... Ona su drugačija, kao što je i njihova dinamika drugačija od onih sa ljudima “spolja”. Pitanja poput: “Kakva kola voziš? Koliko zarađuješ? Kolika ti je kuća?” i slične koještarije ne pogađaju ljude u dojou. U moj dojo dolazi jedan momak u sportskom kabrioletu, a drugi u nekom kršu kojem otpadaju točkovi. Ali, u dojou oni imaju isti rank. Imamo nastavnike u školama, nezaposlene, sve vrste poslova; i niko od njih ne vidi druge u drugačijem svetlu.

***Želite li nešto da kažete o svojoj filozofiji aikidoa?***

Ne baš, ali filozofija je krupna reč. Kada počnete da govorite o aikidou, shvatite da govorite o filozofiji, ali je ona teško uhvatljiva. Vidite je



kad se ne praktikuje: ljudi u “spoljnom” svetu su spremni da se svađaju i biju, a vi ste srećni što niste deo toga; u stanju ste da odete. Ili, vidite je kada se raspravljate sa nekim, ne stojte i ne derete mu se u lice, već nalazite mogućnost harmonizacije, ali o tome ne razmišljate kao o aikidou. To je urođena priroda koju aikidou razvija, a da vi to i ne vidite.

***Šta mislite, kakva će biti budućnost aikidoa? I u okviru UKA, i uopšte.***

Mislim, bez želje da nekome naškodim, da je UKA verovatno najstabilnija organizacija u zemlji. To je tako jer ima starije instruktore koji svi rade zajedno, ne želeći da jedan drugog nadmaše. Svako od nas prihvata tehničke mogućnosti i sve ostalo što drugi imaju, tako da nema favorita. Pretpostavljam da je članstvo UKA desetak godina starije od članstva BA, i samim tim za nijansu zrelije, a volimo da mislimo o sebi kao o porodici. Kao što sam ranije rekao, politika je druga reč za ego. Ove godine smo imali jedan sastanak tehničkog odbora koji je trajao 10 minuta i jedan sastanak glavnog odbora od 45 minuta, jer nema potrebe za stalnom prepirkom. Naporno radimo tokom dana, i kada siđemo sa strunjača, svi smo kao porodica, jednaki. To je produžetak onoga što se dešava na strunjačama, pa ako bi postojao konflikt na strunjačama, nastavio bi se i nakon toga. Nadam se da će tako i ostati. Nadam li se rastu UKA? Verovatno. Ako ljudi žele da nam se pridruže, dobrodošli su, i u vezi s tim nemamo rigorozna pravila, sve dok su spremni da budu deo nas.

***Ima takođe puno mladih ljudi ovde ove godine?***

Da. Razmišljao sam više o tome kada sam bio na Letnjoj školi BA ove godine, gde je prosečna starost nosilaca dan zvanja oko 25-30 godina, dok je ovde 30-40. I jedno i drugo je dobro, ali i pomalo različito. To takođe pokazuje da se u aikidou uvek može napredovati. Razgovarao sam danas sa grupom instruktora iz jedne druge organizacije, i oni su prokomentarisali nekoliko stvari: na primer, raznovrsnost instruktora ovde, i opuštenu atmosferu. čini se, takođe, da su impresionirani i organizacionom strukturom<sup>10</sup> u UKA.

***Postoji li još nešto što biste voleli da kažete o aikidou?***

Da: išao sam u Barselonu, u kojoj se nalazi katedrala<sup>11</sup> koju je projektovao Gaudi. Od samog početka znalo se da će njena izgradnja trajati više od 50 godina, a ovde u Britaniji ima katedrala čija je izgradnja trajala i po nekoliko stotina godina. Dakle, kada polazete kamen, polazete ga za čoveka koji će na njega staviti sledeći kamen, i može se desiti da nikada ne vidite završeno delo. To je cena izgradnje nečega zaista vrednog. Isto je i sa aikidoom: stojte na merdevinama, pomažući i drugima da se popnu, radite zajedno i postajate bolji.

***Hvala Vam na vremenu koje ste odvojili.***

Nema na čemu.



<sup>10</sup> UKA je organizovana u četiri “doma”. To su autonomne organizacije (npr. imaju svoj sistem stepenovanja), pod pokroviteljstvom UKA. Strane organizacije priključene UKA, kao što je Helenska aikido federacija Grčke, funkcioniše na sličnim principima. Ova struktura se razlikuje od uobičajenog modela organizacije aikido organizacija, i daje osećaj manje ograničenosti.

<sup>11</sup> Sagrada Familia (prim. prev.)

# Nepokretljiva mudrost

Preneto iz knjige: "KARATE - uvod u veštinu borenja" Ilije Jorge, objavljene u Beogradu 1968. godine.

*Pouka o mačevanju Takuan senseia (1582-1645) svom učeniku Jagju Tadiama-nokamiju. Takuan je bio jedan od najpoznatijih učitelja zena u periodu Tokugava i jedan od učitelja sigurno najpoznatijeg samuraja u istoriji Japana, Mijamota Musašija.*



Umetnosti mačevanja najvažnije je steći izvestan mentalni stav poznat kao nepokretljiva mudrost. Ova mudrost se intuitivno stiče nakon mnogih praktičnih vežbi. Nepokretljiv, ne znači biti ukočen težak i beživotan poput kamena ili komada drveta. Pod tim se podrazumeva najveći stepen pokretljivosti sa središnjom tačkom koja ostaje nepomična. Tada um postiže najveći vrhunac hitrine, gotov je da svoju pozornost upravi gde je god potrebno - levo, desno, u svakom pravcu. Kad tvoju pažnju privuče i zadrži zamahnuti neprijatelj mač, izgubio si prvu priliku da sam načiniš sledeći potez. Oklevaš, misliš, a dok to premišljanje traje, tvoj protivnik je spreman da te obori. Stvar je u tome da mu ne pružiš tu priliku. Moraš pratiti kretanje mača u neprijateljevim rukama, ostavljajući umu slobodu da sam načini svoj protivpotez bez mešanja tvog razmišljanja. Krećeš se kao što se

protivnik kreće i to će te dovesti do njegovog poraza. Ovo - što se može nazvati mentalnim stavom neometanja - sačinjava najvitalniji elemenat mačevanja, a takođe i zena. Ako između dva čina ostane mesta koliko za jednu vlas, to je prekid. Kad pljeskamo dlanovima, zvuk se začuje bez trenutka razmišljanja.

Zvuk ne čeka niti razmišlja pre nego što se zaori. Tu nema posrednika, jedan pokret sledi drugom a da ih čovekov svesni um ne prekida. Ako se uznemiriš videvši da neprijatelj samo što te nije oborio, pa razmišljaš šta da činiš, ti mu ostavljaš mesto, to jest pružaš mu dobru priliku za smrtonosni udarac. Neka tvoja odbrana bez trenutka prekida prati napad, pa neće postojati dva odvojena kretanja poznata kao napad i odbrana. Ova trenutačnost tvoje akcije neminovno će dovesti do toga da neprijatelj sam sebe porazi."

*Slika:*

*devojka koja predstavlja Tomoe-gozen, suprugu Minamota Jošinake iz XII veka. Priča se da je uzela oklop samuraja kako bi se borila uz svog muža.*

*Uporedite ovaj tekst sa savetima O senseia Moriheja Uešibe datih svojim učenicima tri stotina godina kasnije:*

"Krećite se kao zrak svetlosti: letite kao munja, udarajte kao grom, vrtite se u krug oko Stabilnog centra".

# Na drugačiji način

Teri Dobson



Jednog dremljivog popodneva, voz je kloparao probijajući se kroz predgrađe Tokija. Naš vagon je bio relativno prazan - nekoliko domaćica sa decom koju vuku sa sobom i nekoliko starijih ljudi koji su išli u kupovinu. Otsutno sam posmatrao bezbojne kuće i prašnjave žive ograde.

Na jednoj stanici otvorila su se vrata i najednom popodnevnu tišinu prekinu neki čovek urlajući nerazumljive psovke. Ušao je u naš vagon. Na sebi je imao radničko odelo. Bio je krupan, pijan i prljav. Vičući, zateteturao se na ženu koja je u rukama držala bebu. Tako je tu ženu gurnuo da joj je dete skliznulo u krilo starijeg bračnog para. Prosto je neverovatno kako se beba nije povredila.

Zaplašeni par je brže-bolje pobegao na drugi kraj vagona. Radnik je zamahnuo nogom da šutne ženu u leđa, ali je promašio jer je ona umakla na sigurno. To je toliko razgnevalo pijanog čoveka da je ščepao metalnu šipku u sredini vagona i pokušao da je izvuče iz ležišta. Primetio sam da mu je ruka posečena i da krvari. Voz je kloparao dalje, a putnici su bili sleđeni od straha. Ustao sam. Tada sam bio mlad, imao sam dvadesetak godina manje, i bio sam u prilično dobroj kondiciji. Trenirao sam aikido skoro svakodnevno po osam sati već tri godine. Problem je bio jedino u tome što nikad

nisam proverio svoju borilačku veštinu u pravoj tuči. Kao učenici- ma aikidoa, nije nam bilo dopušteno da se borimo.

“Aikido je” - stalno je ponavljao moj učitelj - “umetnost izmirenja. Kome god pada na pamet da se bije, izgubio je vezu sa univerzumom. Ako razmišljate o tome da dominirate ljudima, već ste doživeli poraz. Mi učimo kako da rešavamo konflikte, a ne kako da ih stvaramo.”

Držao sam se tih njegovih reči. Stvarno sam se trudio. Čak sam išao tako daleko da sam prelazio na drugu stranu ulice da bih izbegao “cimpire”, siledžije koje su se kretale oko železničkih stanica. Osećao sam se uzvišeno zbog svog porekla. Imao sam osećaj da sam i grubijan i svetac. U duši sam ipak želeo da mi se ukaže neka potpuno opravdana prilika u kojoj bi mogao da spasem nevinog i kaznim krivca.

“Ovo je prava prilika za to!” - rekao sam sebi ustajući. “Ljudi su u opasnosti. Ako nešto odmah ne učinim, neko može da nastrada.”

Videvši da ustajem, pijanac nađe zgodu da na meni iskali svoju bes. “Aha!” - viknuo je “Stranac! Vama je potrebna lekcija o ponašanju Japanaca!”

Uhvatio sam se za gornji držač i odsečno ga pogledao sa ga-



*Teri Dobson je od 1960. do 1966. godine vežbao kod Moriheja Uešibe. Autor je knjige "Aikido in Everyday Life" iz koje je prenet i ovaj čuveni tekst. Umro je 1992. godine. Fotografija je iz Iwame, 1962.god.*



đenjem i neodobravanjem. Naučio sam da rasturim tog ćurana, ali je on morao da počne prvi. Želeo sam da ga izludim, pa sam skupio usne i poslao mu jedan drzak poljubac.

“Dobro!” - vikao je. “Dobićeš lekciju!” Hvatao je zalet da jurne na mene.

Delić sekunde pre nego što je krenuo neko je viknuo: “Hej!” Bilo je žestoko. Sećam se da je zvuk bio čudesno veseo i prijatan - kao kad se ljubazno ubeđujete sa prijateljem. On se odjednom ukočio. “Hej!”

Okrenuo sam se na levu, a pijanac na njegovu desnu stranu. Obojca smo zurili u niskog starog Japanca. Mora da je dobro zašao u sedamdesete, taj sitni gospodin koji je bezgrešno sedeo u svom kimonu. Nije obraćao pažnju na mene, već je opčinjeno piljio u radnika, kao da želi da mu poveri najznačajniju i najveću tajnu.

“Hodi,” - rekao je starac obraćajući se pijancu. “Dođi da porazgovaramo.” Nežnim pokretom ruke pozvao ga je da priđe.

Veliki čovek je poslušao. Ratobor-no je stao ispred starog gospodina i vikao kako bi nadjačao lupu točkova: “Zašto bih ja, kog đavola, trebalo da razgovaram sa vama?” Pijanac mi je sada bio okrenut leđima. Ako mrdne rame

samo jedan milimetar tresnuću ga po nogama. Starac je i dalje gledao u radnika. “Šta si pio?” - zapitao je, a iz očiju mu se videlo da ga to stvarno interesuje.

“Pio sam sake” - prkosno je uzvratio radnik i nastavio: “Šta te briga šta ja pijem!” Pritom ga je ispljuvao.

“O, pa to je divno!” - rekao je starac. “Baš lepo! Vidite, i ja volim sake. Svako veče moja žena i ja (ona, znate, ima 76 godina) zagrejemo malu bocu sakea i iznesemo je u baštu. Onda sednemo na staru drvenu klupu. Posmatramo zalazak sunca i gledamo kako napreduje naša persimona. Moj čukundeda je zasadio to drvo, pa se brinemo da li će se povratiti posle ledenih dana koje smo imali prošle zime. Naše drvo napreduje bolje nego što smo očekivali, posebno ako se ima u vidu da je zemlja loša. Divan je prizor kada uzimamo sake i izlazimo da bismo uživali u večeri, čak i kad pada kiša!” Pogledao je u radnika sjajnim očima.

Pošto je razabrao šta starac govori, njegovo lice dobi blaži izraz. Pesnice mu više nisu bile stisnute. Progovorio je: “Da, i ja volim persimone.” Glas mu više nije bio nabusit.

“Da,” - reče starac smešeći se. “Siguran sam da imate divnu ženu.”

“Nemam” - odgovorio je radnik. “Žena mi je umrla.” Veoma tiho klimajući se u taktu kloparanja voza, veliki čovek počeo je da jeca. “Nemam ženu, nemam dom, nemam posao. Tako se sam sebe stidim.” Niz obraze su mu se kotrljale suze, a telo mu je protresao bolni grč.

Dok sam stajao dobro sklupčan u svom mladalačkom neznanju, svojoj slobodoljubivoj pravednosti koja će spasti svet, osetio sam se mnogo prljavijim od njega.

Voz je stigao do moje stanice. Kada su se vrata otvorila, čuo sam starca kako s puno razumevanja kaže: “O, Bože, pa to je teška sudbina. Sedi ovde i pričaj mi o tome.”

Okrenuo sam se da ih još jednom pogledam. Radnik se ispružio na sedištu stavljajući glavu starcu u krilo. Starac je nežno mazio njegovu zamršenu kosu. Kada je voz otišao, seo sam na staničnu klupu. Ono što sam želeo da postignem mišicima, postignuto je ljubaznim rečima. Upravo sam video aikido na delu, a njegova suština bila je ljubav. Trebalo bi tu veštinu da primenjujem u potpuno drugačijem duhu. Proći će još mnogo vremena dok ne naučim kako se rešavaju sukobi . . .

# Duh zena u aikidou

Tamara Drljević

*“Oni koji znaju ne govore;  
Oni koji govore ne znaju.”*

*Lao Ce*

U svetu u kome su “instant” iskustva postala svakodnevnica, a traganje za pravim vrednostima svojevrsni pohod za svetim gralom, i gde se uspeh meri stanjem na bankovnom računu, sve smo dalje od mogućnosti saznanja svoje istinske prirode i onoga što su zen učitelji smatrali najvećim duhovnim dostignućem, prosvetljenja, postizanja stanja u kome se ukidaju sve razlike i prevazilaze ograničenja.

“Naprotiv, merenje vrednosti i uspeha u terminima vremena i uporan zahtev za obećavajućom budućnošću onemogućavaju slobodan život i u sadašnjosti i u “obećavajućoj” budućnosti, kad ova stigne. Jer, ne postoji ništa osim sadašnjosti, i ako čovek ne može živeti u njoj, ne može živeti nigde.”<sup>1</sup>

Tako se i postignuće najčešće odmerava “lihvarskom” kapom, jer neretko u današnje vreme uspeh

i društveno priznanje ne dolazi kao rezultat dugogodišnjeg “posta i muke”, a naporan rad i istaknuta želja sa samousavršavanjem smatraju se gubljenjem vremena ukoliko ne doprinose uvećanju kapitala. A Faustov ugovor sa đavolom kome je prodao svoju dušu u zamenu za znanje odavno je pao u zaborav...

Možda se upravo zato, kao i toliko puta ranije tokom istorije, u klimi opšte prosečnosti i egzistencijalne nesigurnosti ljudi ponovo vraćaju osnovama svoje vere kao stožeru koji će obesmišljenoj stvarnosti njihovih života vratiti tako potrebno usmerenje. I upravo u tome leži jedan od razloga što zen budizam sve više dobija na popularnosti poslednjih godina, sa njegovim principima tako bliskim običnom čoveku. Ima li išta jednostavnije od spontanosti koju zen ističe? Budite ono što jeste i spoznajte sebe i svet oko sebe kroz

svoje svakodnevne aktivnosti. Ali upravo u jezgrovitosti ovog principa se krije najdublje značenje i najteži zadatak. Kao što kaže latinska poslovice: “Hrabar je onaj ko pobeđi sebe”. U zen budizmu, ti hrabri ljudi zovu se prosvetljeni.

“Ipak, iskustvo prosvetljenja mora se doživeti ličnim naporom. Učitelj može da ukaže na put, ali krajnji skok ostaje na učeniku. Prosvetljenje je buđenje ili osvećivanje u samom sebi i ne zavisi ni od koga drugog. Ono osposobljava čoveka da sagleda svet u večnoj harmoniji i lepoti jer je ona zapravo povratak Izvoru ili vraćanje kući. Ono je prvi korak ka potpunosti slobodi... Kada se spozna vlastita priroda sagledava se poredak stvari i prihvataju se stvari onakvim kakve jesu.”<sup>2</sup>

A ništa nije teže nego spoznati sebe, kao što su još stari rimski mislioci primetili. To je dug i mukotrpan put čiji smisao leži u

samoj potrazi koja je istovremeno i cilj i nagrada.

Međutim, pošto meni nije cilj pisanje metafizičkog traktata o smislu života, pokušaću da osvetlim ulogu i uticaj zena u savremenom svetu i konkretno u aikidou, koji je od svih borilačkih veština njegova najčistija manifestacija.

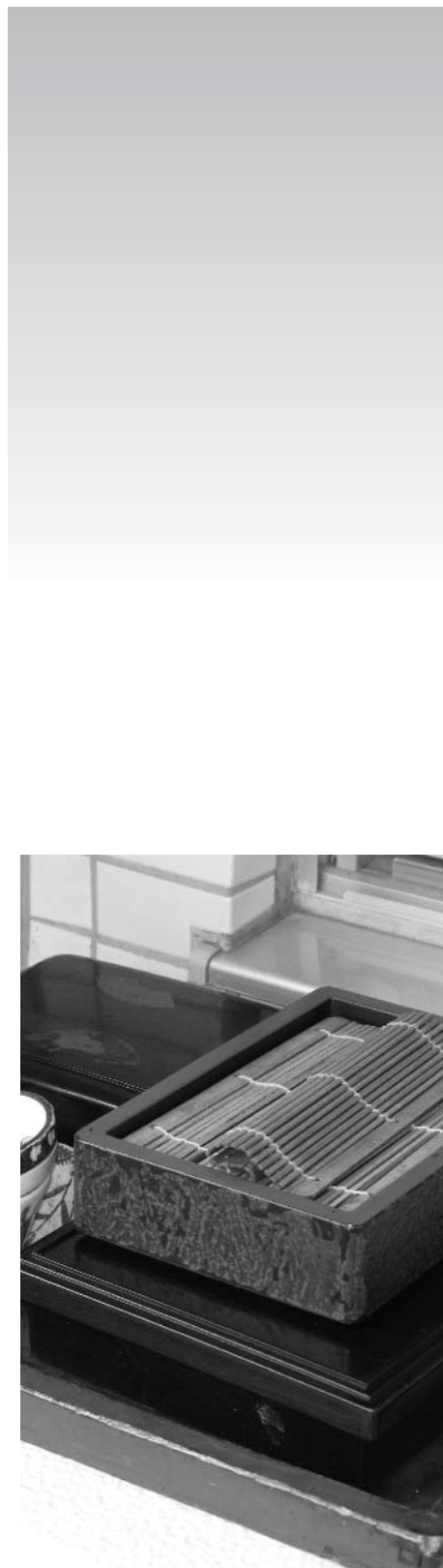
Kao što nas zen uči da postoji samo jedan put koji nas vodi od nas samih nazad do nas, tako su i sve moderne borilačke veštine usmerene na “pronalaženje puta”, odnosno načina samousavršavanja kroz jedinstvo duhovnog i telesnog, uz podjednako poštovanje i jednog i drugog principa. Jer snaga zena upravo leži u harmoniji, u neprekidnom smenjivanju i ponavljanju dnevnih, mesečnih, godišnjih i planetarnih ciklusa i težnji ljudi da svoj ritam usklade sa disanjem univerzuma oko sebe. Baš kao vežba “kokyu” na početku i na kraju svakog aikido treninga: kada udišemo, uvlačimo čitav univerzum u sebe i na taj način postajemo njegov neraskidiv deo.

Sve aikido tehnike prožete su istom idejom: njihovo izvođenje treba da bude prirodno i harmonično kao disanje koje ih prati, a svaki pokret odraz unutrašnjeg mira i ravnoteže koji se prenosi i u odnose sa drugim ljudima. U vreme kada su bujutsu<sup>3</sup> i samurajski kodeks bili glavni promoteri duha i filozofije zen budizma, smirenost je podrazumevala pomirenost sa sopstvenom smrtnošću i spremnost da se bez žaljenja položi i život u borbi. Međutim, sa postepenim slabljenjem borilačkog aspekta i prelaskom reči “jutsu” iz sintagmi kao što su “bujutsu”, “aikijutsu” itd. u “do”

(put, način), menjalo se i značenje sa njima usko povezanih termina. Tako je sinonim smirenosti i odlučnosti pred licem smrti na treninzima postala koncentracija na pravilno izvođenje date tehnike, ali tako kao da je osoba koja je izvodi zaista u životnoj opasnosti. Naravno, zbog duha zajedništva i međusobnog poštovanja i poverenja koji vladaju na treninzima teško je zamisliti da će vas vaš partner napasti sa namerom da vas ozbiljno povredi ili, što je još manje verovatno, čak ubije. Ipak, ono što učitelji aikidoa stalno naglašavaju svojim učenicima jeste da uvek moraju biti spremni da pravovremeno reaguju i da, kao i na bojnopolju vekovima unazad, samo trenutno oklevanje može odlučiti pobednika u borbi, odnosno učiniti tehniku koja se izvodi neuspešnom i neefikasnom.

Stoga je kao u čuvenoj zen priči potrebno imati “zen svakog trenutka”, odnosno biti u skladu sa sobom i svojim mogućnostima, što podrazumeva i poznavanje sopstvenih ograničenja. Zbog toga čistoća i zahtevnost zen i aikido principa isključuju sujetu, osionost i težnju ka moći. Društveni status, materijalna dobra, lični uspesi u zenu gube značaj. Sve je jedno i jedno je sve, te nema mesta razlikama. Fizička snaga čini samo jedan deo ličnosti koja vežba, i nije dovoljna da osobu uljuljka u lažni osećaj sigurnosti ili nametne misao o sopstvenoj nadmoći. Kada to shvati, čovek je na pravom putu ka samospoznaji i samoostvarenju, i naizgled teško dostižnom idealu Moriheija Ueshibe o jedinstvu i harmoniji sa univerzumom.

Zato zapamtite: jaki pobeđuju slabe, ali mudri pobeđuju jake.



1 “Put zena”, Alan W. Watts, NIRO “Književne novine”, Beograd, 1982.

2 “O budizmu”, Kakuzo Okakura, Daio, Daito, Kvanzan, Hakuin, Kakuan, “Odin”, Beograd, 2004.

3 Veština ratovanja, prim.aut.

**K**olebljivo bavljenje ovom  
kili onom tehnikom  
nije ni od kakve koristi  
Jednostavno, delujte odlučno,  
bez dvoumljenja!

Ako vaš protivnik napadne  
vatrom, suprotstavite mu se vo-  
dom; potpuno se pretvorite u teč-  
nost i tecite slobodno. Voda se po  
svojoj prirodi, nikad ne sudara ni  
sa čime, niti se razbija o išta. Ona,  
naprotiv, bez ikakvog rizika guta  
svaki napad.

Neuspeh je ključ uspeha; svaka  
greška nas nečemu uči.

Tehnike aikidoa se stalno menja-  
ju; svaki susret je jedinstven i  
adekvatan odgovor treba da se javi  
prirodno. Današnje tehnike sutra  
će biti drugačije. Ne dozvolite da  
vas zaokupe oblik i izgled izazo-  
va. Aikido nema oblik - on je  
proučavanje duha. Što dalje napre-  
dujete, sve je manje teoretskih  
upustava.

Nema neprijatelja u aikidou.  
Grešite ako mislite da budo  
(duhovno usmerena ratnička vešti-  
na) znači imati protivnike i neprijatelje, biti jak i pora-  
ziti ih. U pravom budou nema ni protivnika ni nepri-  
jatelja. Pravi budo znači biti sjedinjen sa univerzu-  
mom, to jest biti sjedinjen sa središtem univerzuma.  
Tajna aikidoa leži u usklađivanju nas samih sa kreta-  
njem univerzuma i u stvaranju akorda sa njim. Onaj  
ko je otkrio tajnu aikidoa otkrio je univerzum u sebi i  
može reći: "Ja sam univerzum".

## Doka 道歌



**O**drazite se od velike zemlje;  
njišite se kao talasi mora;  
stojte kao drvo, sedite kao stena;  
koristite jedno da biste napali sve.  
Učite i zaboravljajte!

Čim počnete da se bavite onim  
"dobrim" i "lošim" kod svoje sa-  
braće, vi stvarate otvor kroz koji  
ulazi zloba. Proveravanje i kriti-  
kovanje drugih, takmičenje s  
njima vas slabi i poražava.

Svaki dan ljudskog života sadrži  
radost i bes, bol i zadovoljstvo,  
tamu i svetlost, rast i propadanje.  
Svaki tren je izgraviran po veli-  
čanstvenoj zamisli prirode - ne  
pokušavajte da poreknete  
kosmički poredak stvari niti da  
mu se suprotstavite.

Aiki nije zahvat borbe, ili poraz  
neprijatelja. To je put pomirenja  
sveta i stvaranja jedne porodice  
od čovečanstva ...

Nikad ne mogu biti pobeđen, bez  
obzira na to koliko me brzo nepri-  
jatelj napada. Ne zato što je moj  
zahvat brži od neprijateljevog. To nije pitanje brzine.  
Borba je završena pre nego što je i počela. Kada neko  
pokušava da se bori sa mnom, sa samim univerzu-  
mom, on mora da poremeti njegov sklad. Stoga, u  
samom trenutku kada je naumio da se bori, on je  
pobeđen. Vremenska mera, brzo ili sporo, za to ne  
postoji. Aikido je nesuprotavljanje. Pošto je ne-  
suprotavljanje, aikido je uvek pobeđa.

*Morihej Uešiba*

# Ukus Banzovog mača

**Umetnost  
Filozofija  
Kultura  
Jezik  
Priče  
Istok**



*Slika gore:*

*Skulptura Miroku-bosatsu ili Bude u drvetu iz Asuka Perioda (552-645). Položaj tela je u stilu prikazivanja Bude u Koreji odakle je budizam došao u Japan u tom periodu.*

*Slika levo:*

*Ova skulptura se nalazi u Kyotu, u hramu Koryuji koji je podigao Hata Kawakatsu 622 godine. (današnja zgrada hrama je iz 1165.)*





# Su Jok akupunktura

## DRAGULJ IZ RIZNICE ISTOČNE MEDICINE

Snežana Todorović

*Arheološki nalazi govore da akupunktura datira oko 3000 god pre n.e. Kamene i koštane igle, vlasništvo Korejskog nacionalnog muzeja, pronađene 1929. god. na području Koreje, idu u prilog pretpostavci da je stara Koreja morala biti jedna od kolevki akupunkture.*

Na temeljima drevne istočne medicine, Su Jok akupunkturu usavršio je korejski naučnik, **prof. dr Park Jae Woo, akademik Svetske akademije nauka**. Nakon mnogo godina kliničkog iskustva, razvio je nov sistem MIKRO-AKUPUNKTURE koja se sprovodi samo na šakama i stopalima (korejska reč Su znači šaka, a reč Jok znači stopalo).

Su Jok akupunktura poseduje dve dimenzije:

### 1. Fizička dimenzija - KORESPONDENTNI SISTEMI

Šaka i stopalo, zapravo, predstavljaju malo ogledalo anatomije čitavog ljudskog tela. Svaki organ ili zona tela imaju svoje reprezentativne (korespondentne) oblasti na šakama i stopalima. Postoje korespondentni sistemi različitih dimenzija: standardni sistem, insekt sistem, mini sistem, mikro sistem...



Standardni sistem je krupan, čitava šaka ili stopalo reprezentuje ceo organizam.

Koristeći Insekt sistem, reprezentativne tačke svih organa i delova tela mogu se pronaći na svakom pojedinačnom prstu.

Mini sistem je još sitniji, čitav organizam ogleda se na vrhovima prstiju.

**Efikasnost sistema povećava se što je sistem manjih dimenzija.**

Ukoliko postoji poremećaj u određenom organu ili zoni tela, taj disbalans će se reflektovati na korespondentne sisteme na šakama i stopalima. Akupunkturne tačke, koje pripadaju sistemima



različitim dimenzija, pokazaće se osetljivim na pritisak dijagnostičkom olovkom. **Stimulacijom najbolnijih, najaktivnijih tačaka, postižu se odlični terapijski rezultati u mnogim slučajevima.**

## 2. Metafizička dimenzija - MIKROENERGETSKI SISTEM

Korespondentni sistemi, iako čudesno snažni, stabilni i efikasni, nisu uvek dovoljni, posebno u terapiji složenijih, duboko ukorenjenih poremećaja. U takvim slučajevima neophodno je terapiju sprovesti i na mikromeridijanima. Klasični energetski kanali (meridijani) i akupunkturne tačke imaju svoje mikropredstavnik na šakama i stopalima. Rad na mikromeridijanima predstavlja krunu Su Jok terapije.



Ova dimenzija Su Jok terapije podrazumeva dobro poznavanje energetskog sistema čoveka i teorije 6-KI.

Su Jok akupunkturom tretira se širok raspon poremećaja:

- \* oboljenja kičmenog stuba
- \* oboljenja zglobova
- \* sportske povrede
- \* hronične upale sinusa, uha, grla
- \* migrena
- \* neuralgije
- \* depresija, tikovi
- \* enureza, fobije
- \* ginekološki poremećaji
- \* bolesti urinarnog trakta
- \* hronični bolovi različitog porekla
- \* oslabljen imunitet
- \* bronhitis, astma

Su Jok terapija uključuje raznovrsne metode stimulacije: stimulacija iglama, magnetima, metalnim stimulatorima, grejanje moxom.

Akutni energetski disbalansi mogu se rešiti čak i jednim akupunkturnim tretmanom. Kao pravilo važi, što duže traje bolest neophodan je duži tretman da bi se postigli zadovoljavajući rezultati. Za mnoge poremećaje dovoljan je jedan terapijski ciklus (8-12 tretmana), dok je za dugotrajne bolesti često potreban dodatni, drugi cik-

lus, nakon jednomesečne pauze. Kod starijih ljudi, osoba vrlo slabe energetske konstitucije ili teških hroničnih stanja, često je neophodna dvonedeljna terapija moxom, kao priprema za akupunkturni tretman. Moxa je istočna lekovita trava, presovana i formirana u obliku štapića koji se tokom terapije zapale i koriste za zagrevanje akupunkturnih tačaka. Moxa ima sposobnost da deblokira energetske kanale i otvori ih za terapijski uticaj. U nekim slučajevima terapija moxom (moksibustija) je samostalna metoda koju terapeut bira kao optimalnu.

## Izlazak na široki put

Za razliku od klasične kineske akupunkture, Su Jok akupunktura nema zabranjenih i opasnih tačaka i zato ovaj sistem potpuno ravnopravno mogu primenjivati i stručnjaci nemedicinskih profesija. Budući da istočna medicina svaki poremećaj, kako fizički tako i psihološki, tretira kao energetski poremećaj, mogućnosti Su Jok terapije otvaraju prostranstva i medicini i psihologiji. Verujem da će doći vreme kada će se Su Jok akupunktura izučavati na studijama psihologije i medicine u našoj zemlji.

Zahvaljujući prof. Parku i sposobnosti ruskih stručnjaka da prepoznaju genijalnost ovog čoveka i vrednost ovog sistema, osnovana je Su Jok akademija i klinika u





Moskvi koja je danas vodeća institucija za Su Jok akupunkturu u svetu. Jedna od najbližih saradnica prof. Parka, dr sci. Tamara Petrakova, od koje sam lično dobijala vrednu podršku i znanje, mirno je počela jedno svoje predavanje<sup>1</sup> sledećim rečima: “Akupunktura nije doživela ovakav skok 2000 godina kakav je doživela naučnim radom profesora Parka”. Ovaj zaključak jednostavno se nametnuo vrsnim ruskim akupunkturolozima najpre rezultatima samog prof. Parka u lečenju teških bolesti a potom i kroz njihovo lično terapeutsko iskustvo.

Danas se Su Jok akupunktura masovno primenjuje, posebno u Rusiji, Koreji i Indiji a rezultati terapije, potvrđeni savremenim medicinskim dijagnostičkim sredstvima, nesumnjivo govore o proboju ove metode na polju tradicionalne akupunkture.

Izučavanje Su Jok akupunkture pod vođstvom blistavog duha prof. Parka i vrsnih predavača iz Moskve, na ostrvu rođenja boginje ljubavi Afrodite, ostavlja snažne impresije, otvara nove horizonte i daruje životu novu dimenziju.

Nešto nalik pronalaženju puta.

**Snežana Todorović,**  
*dipl. psiholog,*  
**Su Jok akupunkturolog<sup>2</sup>**

<sup>1</sup>*Predavači u Internacionalnom školskom centru: Prof. dr Park Jae Woo i eksperti sa Su Jok akademije iz Moskve.*

<sup>2</sup>*Snežana Todorović, dipl. psiholog, završila je školovanje iz oblasti Su Jok akupunkture u Internacionalnom školskom centru Su Jok akademije iz Moskve (Pafos, Kipar) i stekla zvanje Su Jok akupunkturolog (sertifikat Internacionalne Su Jok asocijacije, Su Jok akademije).*

na fotografijama

strana 51:

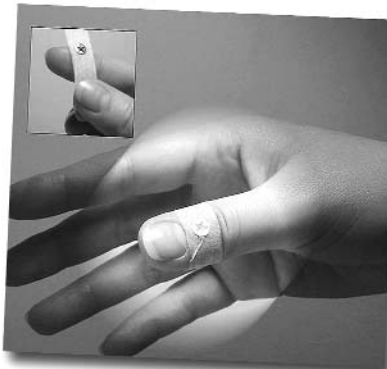
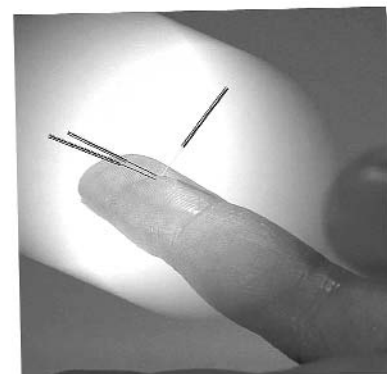
*mikro i mini moxa*

strana 52 odozgo na dole, respektivno:

*čakra magneti, magnetne zvezdice, aplikatori za Su Jok igle, metalni zvezdasti stimulatori, modeli šake i stopala sa mikroakupunkturnim tačkama*

strana 53 odozgo na dole, respektivno:

*aplikovane Su Jok igle, postavljanje zvezdastih metalnih stimulatora, aplikacija igala gravitacionim aplikatorom*



Put u Japan

# O ljudima, zemlji i gradovima

24. maj - 3. jun 2005.

Saša Obradović



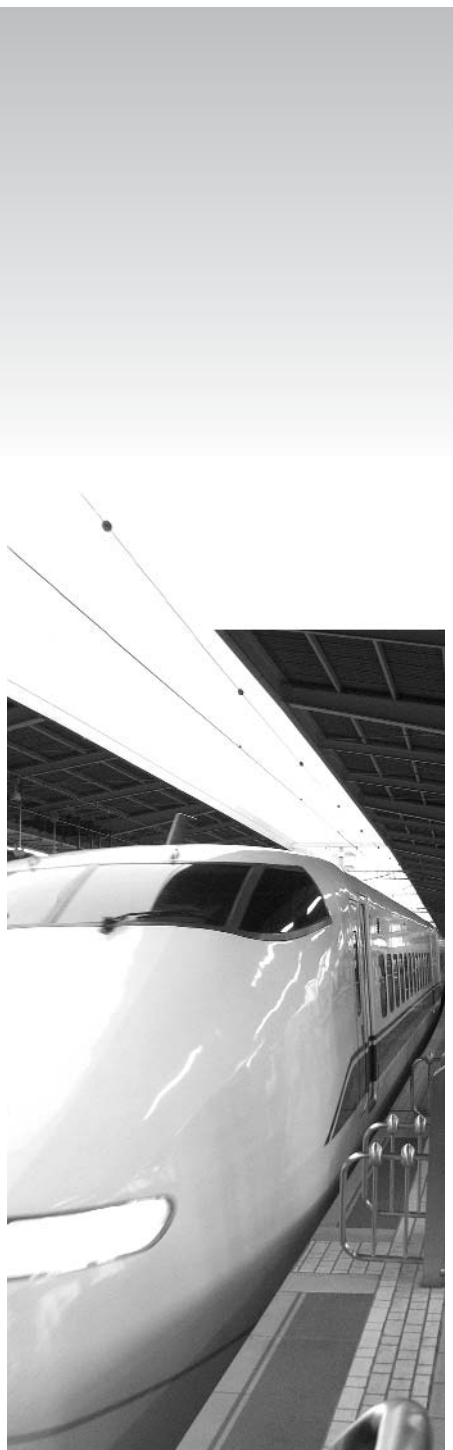
## Putovanja

Da bi stigli do Japana danas srećom nije potrebno dve godine jahanja: direktna linija ne postoji od Beograda pa je neophodno na put krenuti preko nekog evropskog grada. Nešto manje od dva sata do Minhena, u našem slučaju, bili su samo zagrevanje za 12 časova puta koliko traje let do Japana. Leteli smo Lufthansinim širokotrupnim Airbusom 340-300 koji prima preko 200 putnika (u našem slučaju radilo se o jedno 160 japanaca i malo nas ostalih). Put od oko 9.500 km prešli smo bez sletanja leteći na preko 10.000 metara visine, brzinom oko 900 km/h i to najkraćom putanjom (atlas u ruke!) iznad Skandinavije, Belog mora, Severnog Urala, Severnog Sibira i Sahalina - sve do Japana. Časovna razlika između Centralne Evrope i Japana je +7 sati u korist Japana tako da, gledajući u kalendar, put ka istoku traje dva dana a povratak jedan. U suštini, ako pođete danju, dan će biti svo vreme puta i stići ćete u sred dana! Jako je zgodno sedeti do prozora i gledati kako se granica noći na horizontu ne pomera! Jedino nakon puta nije baš prijatno kad ti se užasno prispava u 6 popodne jer tvoj unutrašnji sat pokazuje drugo vreme! Pasoška kontrola traje oko minut koliko treba cariniku da se

načudi iz koje mu egzotične zemlje dolazimo (mi po običaju imamo pasoše država koje su prestale da postoje) - carinska kontrola se sastoji od osmeha ljubaznog službenika. Tokijski aerodrom Narita, 70 km od Tokija - stigli smo!

Tokom deset dana koliko smo proveli u Japanu prelazili smo stotine kilometara dnevno: metroom, vozom, autobusom i desetine kilometara peške. Osim Tokija obišli smo Chibu, Nagoyu, Kyoto, Osku, Toyota-city... Gradovi su ogromni i prakticno spojeni, pa od nekog mesta jedan grad dobija drugo ime i povezani su neverovatnom mrežom vozova, metroa i raznih drugih čuda na šinama.

Grad Tokio ima 12 linija metroa i to je zapravo kompletan grad pod zemljom. Linije prevoza su spojene sa podzemnim trgovačkim centrima, ulazima u hotele i sa kompletnim ulicama premeštim pod zemlju (valjda im je gore trebalo više prostora). Sve funkcioniše "kao da smo u Japanu", nismo čekali više od 6-7 minuta ni na jednoj liniji i što je suprotno od očekivane gužve, gotovo svuda smo nakon ulaska u metro imali mesta da sednemo! Za grad koji ima od 12 do 28 miliona stanovnika, zavisno od izvora podataka - prilično neverovatno! Razlike u podacima o broju stanovnika nastaju baš zbog toga što su gradovi





spojeni, pa kako koji pametnjaković podeli grad u računanju. Sve zgrade su nastale posle 1945. god.

## **Zemlja i gradovi**

Japan je kao što znamo ostrvska zemlja. Ipak, da bi videli okean morali smo da se uputimo pedesetak kilometara izvan Tokija koji je u zalivu, do Chibe odakle se vidi Pacifik. Na ovom izletu smo se častili pićem na 50 spratu neverovatnog "Makuhari Prince" hotela. Pogled na zaliv, na Tokio i Čibu sa tog mesta je bio nezaboravan - pravo ispred nas, 6000 km preko vode bili su Havaji i Honolulu - pola metra iza konobar sa - "Džeku Daniersu" pićem poznatijim izvan Japana kao "Jack Daniel's".

Savršena povezanost između mesta daje utisak da su gradovi blizu - zapravo prelazite ogromne razdaljine. Tokom svog boravka u Tokiju stanovali smo u apartmanu u istočnom delu grada nalik Novom Beogradu. Široki lepo popločani bulevari i zgrade slične novobeogradskim - jedino što su otprilike tri puta šire i otprilike toliko i više. Apartman je bio namešten u tradicionalnom stilu sa futonom umesto kreveta i niskim stolom primerenim sedenju u seizi. Jednostavan i besprekorno uređen prostor! Gotovo u svim japanskim domovima čak i kad su zapadno uređeni postoji prostorija sa

nameštajem u tradicionalnom stilu. Preplitanje savremenog i istančanog tradicionalnog se sreće na svakom koraku, na ulici, u arhitekturi, u kući. Ono što se prvo primeti je da su ulice besprekorno čiste a nigde nema kante za smeće! Ovo je sasvim logično - pošto je krajnje nekulturno jesti, piti ili pušiti na ulici kante nisu ni potrebne - osim za pražnjenje džepova za šta svako može da se malo strpi! U velikom broju objekata, npr. Hombu dođu ili ogromnom drvenom Higashi Honganji hramu u Nagoji, obuča se izuva na ulasku i svo vreme ste bosu tj. u čarapama. U Higashi Honganji hramu uredno se uzima kesa u koje se stave cipele tokom šetnje i nakon izlaza kesu bacite u (eto je, najzad!) kantu, ali kantu samo namenjenju za kese.

Tokio je politički i ekonomski centar zemlje, Osaka po ljudima na ulici liči na evropske gradove, Kjoto, Nara i Nagoja su kulturni i istorijski centri. Ono po čemu se Tokio najčešće prepoznaje je Šinđuku (Shinjuku) - srce grada sa najvišim zgradama, pešačkim i trgovačkim centrima i centrima za raznu zabavu kao što je Kabuki-čo (Kabuki-Cho). Ne mnogo daleko od samog centra nalazi se i Wakamatsu-cho kvart u kome se nalazi Hombu dođu.

Nakon Tokija uputili smo se u Nagoju. Put od nekih 300 km sa

Shinkasen vozom traje manje od sat i po. Voz ide po običnim šinama ali toliko brzo da nam par puta nije bilo svejedno! Mislili smo čak posle dva minuta ubrzavanja da se nešto pokvarilo! Na sreću, pošto su svi u vozu dremali bez vidljivih znakova da nešto nije u redu, shvatili smo da to baš tako treba! Postoji i brži voz od ovoga koji ide specijalnom prugom na magnetnom jastuku ali nismo stigli do njega. Drugi voz na magnetnom jastuku kojim smo se ipak vozili je pravljen za Svetsku izložbu koja se održavala u vreme našeg boravka u okolini Nagoje i sporiji je od konvencionalnih vozova - namenjen je razgledanju okoline a ne jurnjavi.

Nagoja je relativno mali grad značajan za istoriju Japana. Tri šoguna bili su iz ovog grada. Sigurno najpoznatiji je Jajesu Tokugava koji je 1600 godine preuzeo vlast u zemlji i koja je nakon toga u posedu ove porodice bila preko sledećih 250 godina. Veliki dvorac Tokugava je izvorsno očuvan i pretvoren u muzej. Ovo tek da se vidi da nisam nepripremljen krenuo na put!

Stotinak kilometara na zapad nalazi se Kjoto - kulturni centar Japana. Treba se podsetiti opet malo istorije koja kaže da je 794 godine završeno podizanje nove prestonice Hejan-kioa, kasnije nazvanog Kjoto, umesto Nare i



Nagaokua, Kjota koji će biti središte vlasti sve do 1868. Grad je okružen brdima i u kotlini je, ne izlazi na more već na Biwa jezero najveće u Japanu.

Železničke stanice u Japanu nisu kao kod nas najgđe rupe i svratište polusveta, naprotiv, često su najmoderniji centri iznad njih. Čudo zvano "The Cube" se nalazi upravo iznad stanice u Kyotu. Ako ste čitali Mishimu i "Zlatni paviljon" - Zlatni paviljon se takođe nalazi u ovom gradu - prelepi park i jedan od najznačajnijih kulturnih spomenika Japana koji je uvršćen u svetsku kulturnu baštinu. Tu smo popili čaj sa kolačićem sa zlatnom ljuskicom na njemu koja se takođe jede za 500 jena i srce me još boli pošto je to uobičajena cena odličnog piva u restoranima (130 jena - 1 evro). Posetili smo i "Koryju temple" hiljadu godina stari hram

sa statuom Bude, (pogledajte 45 stranu) i "Toei Moviland" - japanski Hollywood, filmski grad u kome se i danas snimaju filmovi.

Ako pogodite pravu liniju metroa umesto u drugom kraju grada Kjota za pola sata obrećete se u Osaki, drugom po veličini gradu u carstvu. U Osaki smo proveli nažalost svega jedino popodne. Grad tako blizu Kjota i tako drugačiji - čudesni soliteri i između njih kuće u evropskom stilu. Ljudi puše na ulicama (u Tokiju to nismo nijednom videli), na radost muškaraca žene se oblače mnogo provokativnije ...

Posetili smo na kraju i Toyota City u kome se nalazi Toyota stadion i fudbalski klub "Nagoya Grandpass" u kome je igrao najpoznatiji Srbin ikada u Japanu - Dragan Stojković Piksi. Iako nas je bilo svega troje imali smo jed-

nosatnu turu obilaska sa vodičem. Stadion ima pokretni krov i sedišta koja se greju kad je hladno, a unutrašnjost je na nivou luksuznih hotela uz VIP salon za carsku porodicu, gde je Car svratio, kako izgleda, svega nekoliko puta.

## ● Lj u d i

**T**okom boravka imali smo sreću koja se turistima retko ukazuje da budemo gosti japanskih porodica i da vidimo kako ljudi žive u svojim domovima.

U Tokiju smo zahvaljujući Kanokovim prijateljima porodici Machii imali vrhunski smeštaj, bili smo gosti na večeri kod porodice Kurokawa, (radi podsećanja, Kurokawa-san je japanski diplomata koji nas je pozdravio u ime Ambade Japana tokom seminara sa Smith i Jones senseiem 2004. godine), tri noći smo proveli kao gos-



ti Kanokovih roditelja u Kozojiju, malom mestu nadomak Nagoje.

Ljudi su u Japanu odgajani da ne pokazuju emocije - tek u njihovom domu, ne na ulici, postaju opušteniji. Sa druge strane, kultura u kojoj se deca od detinjstva uče da nisu ništa bolja od drugih i da su svi jednaki rađa i drugačije društvene relacije u odnosu na naše vaspitanje gde nas obično roditelji vaspitavaju da trebamo biti drugačiji, često i da “ne damo na sebe” i generalno, gde se podstičemo da milujemo svoj ego. Jedini trenutak kada mi je bilo neprijatno tokom ovih izuzetnih dana bilo je kada nam je Kurokawa-san nakon što nas je sačekao sa svoje troje dece na stanici metroa poneo torbe posle treninga do svoje kuće uz objašnjenje da smo sigurno umorni posle treninga. Gospodin Kurokawa je bivši diplomata, nosioc 5.dana u kendou i visoki oficir japanske policije! Nakon izuzetne večere u njegovom domu na isti način nas je ispratio nazad noseći Edinovu i moju torbu! Da li bi nam slično to moglo dogoditi ovde?

Prvi susret sa drugim običajima bio je našeg prvog dana kad smo stavili kofer u autobusu ispred foto ćelije koja pokazuje vozaču da ima nekog na vratima - onako ozbiljan u uniformi sa belim rukavicama propisno nas je izgrdio preko razglasa što nam se desilo i sledećeg

jutra kada smo u pola šest ujutro žureći na trening utrčali kao mah-niti u vagon metroa. Preko razglasa nas je iz desetog vagona ispred mašinovođa opomenuo da je krajnje glupo da utrčavamo i izgubimo glavu kad na svakih 3 minuta dolazi naredni voz. Dan kasnije neki od domaćih putnika su opomenuti da nema potrebe da guraju guzice gospođama ispred sebe pošto će sigurno i oni ući - očigledno da ono sa nama nije bilo ništa lično zato što smo stranci! Niko se ni ne ljuti na ovakve opaske - posao vozača je pored ostalog izgleda i da te ljubazno ali odlučno opomene ako pogrešiš!

Na ulici, ljudi su opušteni i čim sednu u metro po pravilu sledi dremanje tokom celog puta.

Japanci koriste izuzetno malo masti u ishrani što se vidi i po tome što debelih gotovo uopšte nema (sebe kao malo punijeg anđina tj. stranca tu ne računam). Zahvaljujući ovoj činjenici, 10% lepih Japanki u Tokiju (to mu dođe oko 20 miliona prelepih nogu) su zaista izuzetne. Muškarci uglavnom svi nose odela i jedino daju sebi oduška blesavim bojama kravata. Krajnje su inače nezainteresovani za firmiranu robu i briga ih je koje su im marke patike! Svuda se





mogu sresti izuzetno stare osobe koje bez problema idu bez pratioca po gradu. Japan je zemlja najdužovećnijih ljudi.

Vozi se levom stranom, gotovo isključivo japanska i gotovo isključivo nova kola.

Edin je želeo da se slika sa japanskim policajcem i pola grada smo prešli dok nismo našli čoveka - nigde ne možeš naći policiju!

Kao što verovatno već znate, svi japanci imaju crnu kosu, braon oči i govore naravno japanski jezik. Ali, samo japanski jezik! U Tokiju se još i može naći neko ko zna pomalo engleski a natpisi na putokazima su ponegde i na engleskom. Van Tokija ako nemate sreću kao mi da sa vama ide neko kome je japanski maternji jezik možete doživotno lutati u potrazi za kućom! I mnoge druge tradicionalne stvari kao što su Okonomijaki restorani, ako neznate jezik, ostaće vam zauvek tajna. Ovo

poslednje bi bila neprocenjiva šteta - okonomijaki je jednostavno neverovatno kulinarsko iskustvo koje spremate sami na vreloj ploči u sklopu stola ispred vas! Reč u prevodu znači "ono što želiš stavi na roštilj" - ukus naravno nema veze sa roštiljom. Japanska hrana je, bar meni, izuzetno ukusna i zaista sam uživao u njoj (osim u prokletom tofu siru od soje koga i pored višedecenijskih pokušaja nikad neću zavoleti - zauvek će me podsećati na "Karbofix" lepak pakovan u kocke. Jedna večera u Kjotou se sastojala uglavnom od tog sojinog produkta a trik je bio da osetimo razliku između hladnog, umočenog u neku kiselu voduricu i skuvanog ko kreč belog sira (kamo sreće da je to sir)! Progutao sam sva tri komada - tek da vidite šta sve čovek mora da uradi da nebi obrukao domovinu! Nasuprot ovome, ako ikada budete imali priliku da naručite tendon tj. tempuru sa pirinčem slobodno to

uradite - tempura su pohovani škampi, da prste poližeš! Inače ta hrana je stigla sa Portugalcima u XVI veku. Ne smem da zaboravim ni suši u svim oblicima i Yakitori - pileće ražnjiće. I na kraju, prelepa hrana u izlozima u Japanu nije prava, radi se o jako vernim plastičnim maketama.

Ovako značajan deo teksta je posvećen hrani kao kompenzacija čežnji za njom tokom celog boravka. Vreme je bilo suviše dragoceno da bi ga trošili na restorane.

TV program je neopisivo dosadan - beskrajne priče u studiju i po koje konjske trke što je i glavni vid kladenja.

Ono što Vam, nažalost, ovim tekstom nisam mogao preneti jesu zvukovi, mirisi i priroda Azije, osmesi i zabrinuta lica ljudi, i na posletku - kako da razlikujete japanski svuda prisutni učtivi od toplog i iskrenog prijateljskog osmeha ;)).





**AK "ZEMUN"**

SC "PINKI", Zemun  
tel: 064 125.10.71  
aikikai@beotel.yu  
Saša Obradović 4<sup>o</sup> dan

**AK "SHIN KEN"**

"Hala Sportova", Novi Beograd  
KUD "B. Krsmanović", Beograd  
tel: 064 18.25.829  
shinken1@scNET.yu  
Novak Jerkov 4<sup>o</sup> dan  
Nebojša Oklobdžija 3<sup>o</sup> dan

**AK "I.K.E.D.A."**

OŠ "Čele Kula", Niš  
tel: 064 13.09.225  
ikeda@EUnet.yu  
Igor Strahinić 3<sup>o</sup> dan  
Dragan Antić 2<sup>o</sup> dan

**AK "I.K.E.D.A. 二"**

Doljevac  
064 13.09.225  
ikeda@EUnet.yu  
Dragan Antić 2<sup>o</sup> dan  
Srđan Đorđević 4<sup>o</sup> kyu

**AK "I.K.E.D.A. 三"**

Oblačina  
tel: 064 30.56.902  
igor\_s@EUnet.yu  
Igor Strahinić 2<sup>o</sup> dan  
Milan Bošković 1<sup>o</sup> kyu

**AK "I.K.E.D.A. 四"**

"Gimnazija", Kruševac  
064 13.09.225  
ikeda@EUnet.yu  
Zoran Lukić 5<sup>o</sup> kyu

**AK "ARENA"**

Fitness centar "D.D.", Novi Beograd  
SC "Banjica", Beograd  
tel: 063 80.32.728  
oklobdzija@sbb.co.yu  
Nebojša Oklobdžija 3<sup>o</sup> dan

**AK "RONIN"**

OŠ "Mladost", Beograd  
tel: 064 301.98.89  
rusics11c@yahoo.com  
Srđan Rusić 1<sup>o</sup> dan

**AK "SENSEI"**

"Car Konstantin", Niš  
tel: 064 19.42.396  
sensei\_Taske@yahoo.com  
Ivan Tašić 1<sup>o</sup> kyu

**AK "KATANA"**

OŠ "Mika Mitrović", Bogatić  
tel: 063 212.718  
Radosav Dakić 2<sup>o</sup> kyu

**AK "YAMATO-KAN"**

KUD "Gradimir", Beograd  
064 124.1226  
yamatokan@gmail.com  
Edin Bečković 3<sup>o</sup> dan  
Predrag Tadić 1<sup>o</sup> dan

**AK "KYOFU"**

OŠ "Kralj Petar Prvi", Beograd  
063 868.888.3  
Aleksandar Nikolić 1<sup>o</sup> dan

**AK "WAKIAI-KAN"**

"Chartwell Scholl", Beograd  
ktsuda@EUnet.yu  
Kanoko Tsuda 2<sup>o</sup> kyu

**AK "BUDO"**

Heroja Pinkija 2, Novi Sad  
063 77.81.895  
kula@neobee.net  
Duško Kulačin 2<sup>o</sup> kyu

**AK "DAITOKAN"**

"Dom vojske SCG", Požarevac  
tel: 063 493.888  
daitokan@ptt.yu  
Aleksandar Punoš 1<sup>o</sup> kyu

